

Pensionhouder

voor Kat & Hond

Zen4AllDogs Academie BeNe ©

Deze opleiding is erkend door het Ministerie van Dierenwelzijn

<https://www.vlaanderen.be/een-erkenning-aanvragen-als-kwekerij-dierenasiel-dierenhandelszaak-of-dierenpension#ujsg-0>

Auteur: Krisje Moens

Disclaimer

Copyright © - Alle rechten voorbehouden

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door print-outs, kopieën of op welke manier dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur(s).

Bij misbruik worden er gerechtelijke stappen ondernomen.

INHOUDSOPGAVE

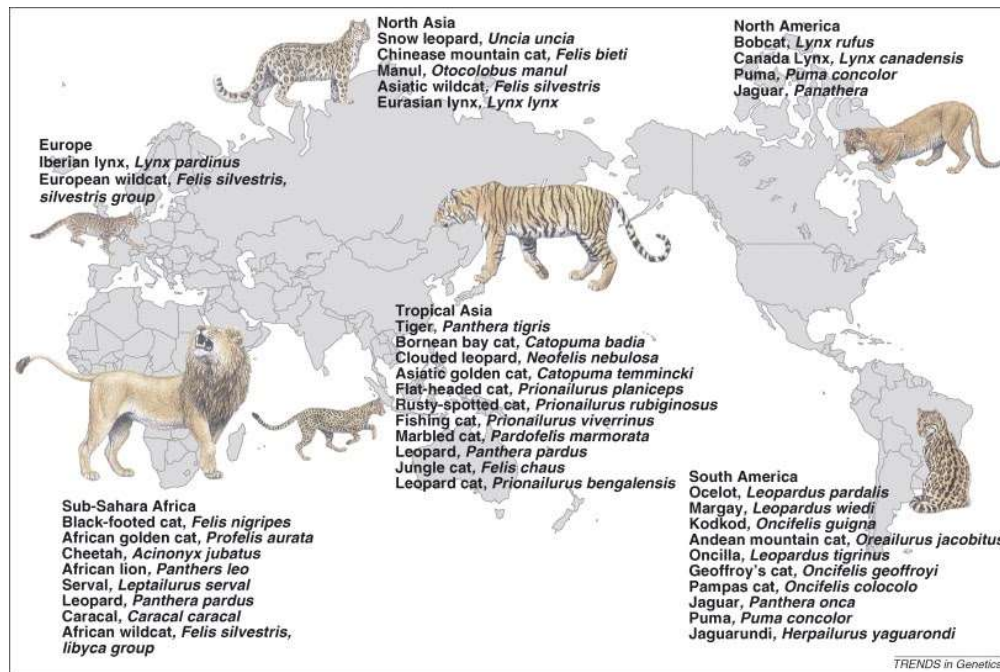
Domesticatie van de Kat.....	7
1.Domesticatie geschiedenis van de kat.....	8
2.Domesticatie	16
.Gedragsontwikkeling van de kat	16
1.Mentale ontwikkeling van de kat in de tijd	16
2.Inwendige factoren en kattengedrag	19
A.Karakter en karaktertypes	19
B.Genetische predispositie.....	20
C.Bioritme en gedrag.....	20
D.Hormonen en gedrag.....	20
E.Gezondheid en gedrag	20
3.Uitwendige factoren en kattengedrag	21
A.Territorium.....	21
B.Opvoeding en gedrag	22
4.Leerprocessen en gedrag.....	23
Communicatie bij de kat.....	25
1.Communicatie tussen katten	25
2.Communicatie van kat naar mens.....	28
3.Communicatie van mens naar kat.....	30
Rassenkennis Katten	31
1.Leeftijdsbepaling	31
2.De vacht en de ogen	32
Kattenrassen	33
1.Raskat versus rasloze kat.....	33
2.Raskatten.....	34
A.wist-je-datjes	36

3. <i>Vachten</i>	36
A. <i>Vachttypes</i>	37
4. <i>Kleuren</i>	39
A. <i>Eenkleurig</i>	39
B. <i>Bi Color</i>	39
C. <i>Harlekijn</i>	39
D. <i>Van</i>	39
E. <i>Tortie</i>	40
F. <i>Smoke</i>	40
G. <i>Tabby</i>	40
H. <i>Zilver</i>	41
I. <i>Golden</i>	41
J. <i>Particolor</i>	41
K. <i>Chocolate</i>	41
L. <i>Lilac</i>	41
M. <i>Cinnamon</i>	42
N. <i>Fawn</i>	42
O. <i>Crème</i>	42
P. <i>Colorpoint</i>	42
Q. <i>Seal-point</i>	42
R. <i>Chocolate-point</i>	42
S. <i>Blue-point</i>	43
T. <i>Mitted</i>	43
U. <i>Specifieke kleuren naargelang het ras</i>	43
Rassen	44
1. <i>Perzische katten</i>	44
A. <i>Peke Face Perzion</i>	45
B. <i>Perzische Colorpoint</i>	47
2. <i>Heilige Birmaan</i>	50
3. <i>Britse Korthaar</i>	52
4. <i>Karthuizer</i>	55
5. <i>Europese Korthaar</i>	57
6. <i>Manx kat</i>	58
7. <i>Scottisch Fold</i>	60

8. <i>Burmees</i>	62
9. <i>Siamees</i>	64
10. <i>Oosterse Kortharen</i>	65
Dagelijkse verzorging van de kat	67
1. <i>Vachtverzorging</i>	67
A. <i>Langharige vacht</i>	67
B. <i>Kortharige vacht</i>	68
2. <i>Andere zaken over de huid en de vacht</i>	68
A. <i>Zachte warme knobbel in de huid</i>	68
B. <i>Roos</i>	69
C. <i>Acné</i>	69
D. <i>Open wonden</i>	70
E. <i>Zon en huid</i>	70
F. <i>Likken en wassen</i>	70
G. <i>Katerstaart</i>	71
H. <i>Allerlei</i>	72
I. <i>Oren</i>	76
J. <i>Ogen</i>	79
K. <i>Huidplooien</i>	82
L. <i>Nagels</i>	82
M. <i>Tanden</i>	86
Voeding	88
1. <i>Doel van voeding</i>	88
A. <i>Water</i>	88
B. <i>Eiwitten: opbouw van botten, spieren en zenuwstelsel</i>	89
C. <i>Vetten</i>	89
D. <i>Vitaminen</i>	90
2. <i>De basis voedingsbehoefte bij de kat</i>	90
A. <i>Onderhoudsvoeding voor de volwassen kat</i>	90
B. <i>Koolhydraten</i>	91
C. <i>Mineralen</i>	92
D. <i>Dracht tot speenperiode</i>	93
3. <i>Hygiëne en aantal voedingen</i>	97
4. <i>Het spenen</i>	98

5.De volwassen leeftijd	100
6.Sterilisatie of castratie.....	101
7.Leververvetting	101
8.Voedingsallergie	102
9.De smaakzin van katten	102
10.Reukzin	103
11.Eetgedrag	103
12.Eigen bereiding van katten eten.....	104
13.Industriële kattenvoeding.....	105
A.Nat voer	105
B.Semi-moist voer	105
C.Droogvoer	105

DOMESTICATIE VAN DE KAT

Tot de kattenfamilie Felidae behoort naast de grote, brullende katachtigen, zoals leeuwen en tijgers, ook de kleine huiskat.

Op basis van verschillen in anatomie zijn ze onverdeeld in drie genera.

Zo kunnen leden van de genus *Panthera* brullen en de kleine katten in de genus *Felis* niet.

Een derde tak bestaat uit de jachtluipaarden: zij hebben klauwen die niet volledig intrekbaar zijn.

Begin de 20^e eeuw waren er zo een 250 verschillende soorten katachtigen te onderscheiden, maar nu is het aantal teruggebracht naar minder dan 30.

Vele katachtigen zijn uitgestorven doordat al sinds mensenheugenis op ze wordt gejaagd en om hun prachtige vachten.

1. DOMESTICATIE GESCHIEDENIS VAN DE KAT

Onze huidige kat heeft een evolutie van minstens 40 miljoen jaar doorgemaakt.

Aan de hand van talrijke fossielen kan de oorsprong van de wilde katachtigen, waarvan de kat deel uitmaakt, achterhaald worden.

De wilde katachtigen vormen een zeer homogenen familie. De mannelijke en vrouwelijke dieren zijn identiek, behalve dat de mannetjes vaak groter en zwaarder zijn.

Enkel de leeuw vormt een uitzondering op deze regel. Het mannetje heeft manen.

Katten zijn carnivoren die het beste van alle dieren aangepast zijn aan het vangen van levende prooien.

Vanaf dat de dinosaurussen verdwenen, verschenen de eerste zoogdieren.

In het Mioceen (23 miljoen jaar tot 5 miljoen jaar geleden) leefden de *Felis zitelli* in Europa. Dit dier was nauw verwant aan de wilde kat. In deze periode kwam ook de *Felis* tot stand.

In het quartaire tijdperk (2,5 miljoen jaar geleden tot nu) verschenen de eerste huidige wilde katten.

De wilde kar Martelli (is uitgestorven), die na alle waarschijnlijkheid dateert van ongeveer 1,8 miljoen jaar geleden kan beschouwd worden als één van de rechtstreekse voorvaders van onze huidige kat. Dit dier zou de voorvader zijn van de wilde kat (*Felis silvestris*) die aan het einde van de tweede ijstijd zijn intrede doet.

Het dier verspreidt zich snel over Europa, Azië, Afrika en evolueert naar drie verschillende hoofdsoorten: de Europese wilde kat of Boskat (*Felis silvestris silvestris*), de Afrikaanse wilde kat of Handschoenkat (*Felis silvestris lybica*) en de Aziatische woestijnkat (*Felis silvestris ornata*).

Volgens sommigen zou de duidelijke scheiding tussen de Europese en Afrikaanse wilde katten ongeveer 20.000 jaar geleden plaats gevonden hebben.

Onze huiskat (*Felis silvestris catus*) stapt duidelijk af van de Afrikaanse wilde kat.

In Egypte rond 2.500 jaar voor Christus werden de eerste katten als huisdier gehouden. De *Felis silvestris silvestris* is een dier dat volstrekt wild is en zelfs ontembaar.

Heel lang dachten de Europeanen dat hun wilde kat (*Felis silvestris silvestris*) die nog steeds in Noord-Europa en in de Schotse Hooglanden in het wild voorkomt, de ware was.

FELIS SILVESTRIS SILVESTRIS

De veronderstelling is gebaseerd op de kleur van de kat en de Cyperse (tabby) tekening die veel katten tegenwoordig hebben.

Maar zelfs als de jongen door mensen worden opgevoed, blijven ze behoedzaam en houden ze vast aan hun wilde gedragspatronen.

Deze aangeboren asociale karaktertrek maakt het niet erg aannemelijk dat ze zich hebben laten temmen.

De Afrikaanse wilde kat (*Felis silvestris lyca*) die nog steeds voorkomt in Afrika, West-Azië en Zuid-Europa, heeft evenveel chromosomen als de huiskat en is ook vrij sociaal.

Wilde katten kan je ook in de U.K; Schotland en de Nederlandse Veluwe vinden, en af en toe heb je een melding in de Ardennen.

Deze onderfamilie en de Aziatische woestijnkat (*Felis silvestris ornata*) leven vaak aan de rand van menselijke gebieden en zijn vrij eenvoudig te temmen. Bovendien zijn er resten gevonden in grotten waar de prehistorische mens woonde.

Nu wordt algemeen verondersteld dat deze soort (de Afrikaanse wilde kat) de voorouder is van de huiskat.

Felis libyca toont veel overeenkomst met de Abessijn: lenig, lange kop met grote oren en een ticked vacht (elk haar heeft twee of meer donkere banden) of agouti-vacht (met donkere punten).

De wilde voorouders van de huidige huiskat hoorden bij de vroegste carnivoren die zich meer dan 35 miljoen jaar geleden, aan het einde van het Eoceen en begin van het Oligoceen, ontwikkelden.

Een ander groep carnivoren, de honden, vergezelden de mensen echter al eerder. Pas toen de mens evolueerde naar een meer gevestigde agrarische levensstijl gingen ook katten deel uitmaken van het huiselijk tafereel.

De eerste bewijzen van huiskatten zijn afkomstig uit opgravingen bij Jericho van c.a. 9000 jaar geleden uit de Nieuwe Steentijd.

Wetenschappers denken dat katten met mensen samenleefde, zoals dat vandaag de dag gebeurt, sinds 4500 jaar, de tijd van de Egyptenaren.

Muurschilderingen in graftomben stammend uit de tijd van het Nieuwe Rijk (1080 v. Chr.) geven de kat weer als deel uitmakend van het dagelijkse Egyptische leven.

Bij overlijden van een kat van het gezin schoren de leden van het gezin hun wenkbrauwen af als teken van rouw.

Ook werd de kat geëerd als vruchtbaarheidssymbool. De vruchtbaarheidsgodin Bastet, dochter van de zonnegod Re werd oorspronkelijk afgebeeld als een leeuw, maar later als een kleine kat.

Voor de godin Bastet werden veel tempels gebouwd. In deze periode stond de kat in hoog aanzien. Op het doden van een kat stond de doodstraf.

De katten die in en rond de tempels ter verering van Bastet leefden werden goed verzorgd en werden na hun dood gemummificeerd en bij elkaar begraven. Maar.... Hun dood was zeker niet altijd een natuurlijke dood. Ze werden geofferd.

Er zijn kattenmummies gevonden die begraven waren met muizenmummies: een maaltijd die de kat kon meenemen op haar lange reis naar het hiernamaals.

Aan het begin van de 20ste eeuw werden massagraven met honderdduizenden kattenmummies ontdekt door de Engelsen. Op dat moment werd de archeologische waarde hiervan niet ingezien.

De kattenmummies werden met schepen naar Engeland vervoerd waar ze verwerkt werden tot kunstmest voor de akkerbouw.

De kattenmummies hadden zelden nog de vorm van een echte kat. Ze werden zodanig gemanipuleerd dat ze leken op Bastet: een langwerpige mensenlichaam met een kattenhoofd.

De katten werden ook populair bij de Chinezen en de Japanners. Zij vervoerden met hun schepen namelijk zijde. De katten werden mee aan boord genomen om de zijdecocons te vrijwaren van muizen en andere knaagdieren.

In het Westen ging de verspreiding van de huiskat gelijk om met de groei van het Romeinse Rijk. De Romeinen smokkelde katten uit Egypte en namen ze mee naar de meer noordelijke bezette gebieden. De katten die naar het Verre Oosten werden meegenomen, kruisten zich daar met de Aziatische huiskat.

In de Middeleeuwen (500-1500 na Christus) veranderde de status van de kat, vooral in de laatste paar honderd jaar van de Middeleeuwen. De kat werd zagezegd de handlanger van de duivel.

Tot die periode geloofden alle mensen in God en in de kerk, maar daar kwam verandering in, in de Middeleeuwen.

Kerkelijke hoogwaardigheidsbekleders gingen zich te buiten aan vrouwen en drank, bovendien leefden ze in een luxe die schril in contrast stond met de armoede van de gewone bevolking.

De pest brak uit en een kwart van de Europese bevolking stierf. De pest werd veroorzaakt door de vlooien van ratten. De kerk kon geen antwoord geven op de problemen van de gewone burgers.

Deze gingen zich afkeren van de kerk en zich meer wenden tot heidense geloven die hen meer houvast boden.

De heidense geloven schoten als paddenstoelen uit de grond. In veel van deze geloven had de vrouw een belangrijke positie want ze werden geassocieerd met vruchtbaarheid.

Deze nieuwe geloven gingen ook terug over de aanbedding van de kat, die met het vrouwelijke werd geassocieerd.

Dit kwam de kerk, die altijd een mannenbolwerk was, niet goed uit. Ze wilden hun macht behouden en er moest dus korte metten worden gemaakt met al die heidense geloven.

Dit onttaarde in een lastercampagne waarvan de vrouw en de kat het slachtoffer werden. Katten en vrouwen werden levend verbrand.

Deze campagne om de heksen en hun katten te vervolgen, duurde tot de jaren 1700.

Veel katten konden de dans ontspringen: dit waren vooral katten met een bijzondere vacht die door de adel werden gehouden.

De Turkse Angorakatten werden door Italiaanse kooplieden van Turkije naar Europa gebracht en verbleven daar aan het hof.

De Chartreux is dan weer een kat die vooral in Rome en in Frankrijk aan het hof werden gehouden.

Op het Europese vasteland werd de kattenvacht gebruikt als versiering voor kleding. In tijden van hongersnood werd er kattenvlees gegeten.

Katten werden massaal ingevoerd in Amerika om de rattenplaag te bestrijden.

In de 19^e eeuw wordt de kat ontdekt als huisdier.

In Europa werd de eerste grote kattententoonstelling gehouden in 1871. Kattententoonstellingen waren voornamelijk een Engelse aangelegenheid omdat Engeland veel overzeese koloniën had en daardoor in aanraking kwam met uitheemse plant- en diersoorten.

De National Cat Club werd in 1887 opgericht in de U.K. en markeerde het begin van de moderne kattententoonstellingen. Deze club hield zich ook bezig met de registratie en de kenmerken van elk ras. In die zelfde periode werd er begonnen met een opvang van zwerfkatten. Dit werd volledig gefinancierd door particulieren.

Door de toenemende welvaart kon vanaf WOII bijna iedereen een raskat kopen.

Vooraf de Siamees en de Perzische langhaar, die toen nog een normale neuslengte had, waren rond de jaren 1970 heel populair.

De Britse Korthaar, de Perzische langhaar en de Siamees werden 'vervolmaakt' en wereldwijd geshowd. Het beperkte aantal rassen werd in een razendsnel tempo uitgebreid.

Sommige katten kwamen al in bepaald gebieden voor maar werden dan pas ontdekt als raskat. Dit is het geval van de Noorse Boskat en de Turkse Van.

Soms werden nieuwe rassen gecreëerd door bestaande rassen te kruisen. Ook werden rassen met een bepaald kenmerk ontdekt zoals de Scottish Fold en de diverse Rexrassen.

De meeste raskatten zijn recent ontstaan en de raskatten verenigingen zijn bijgevolg ook heel recent. In tegenstelling tot de hondenwereld die een lange geschiedenis kent, is de ras kattenwereld nog in volle ontwikkeling.

2.DOMESTICATIE

De domesticatie stamt van de tijd van de Egyptenaren. Omstreeks 4.500 jaar voor Christus treft men daar sporen aan van de eerst gedomesticeerde katten.

Aanvankelijk leefde het dier naast de mens en deelde slechts voedsel.

Later ontstond er een nauwere band tussen de mens en de kat.

In de eerste instantie was de kat een vertrouwd dier om later een gezelschapsdier te worden. De Egyptenaren lieten zelfs wilde katten toe en temden ze ook (1580-1070 voor Christus). Deze wilde katten werden net als de huiskatten lange tijd gemummificeerd.

.GEDRAGSONTWIKKELING VAN DE KAT

1.MENTALE ONTWIKKELING VAN DE KAT IN DE TIJD

De geschiktheid om met mensen te leven wordt genetisch bepaald en het is een karaktertrek die de vader aan de kittens doorgeeft.

Het gedrag binnen het nest situeert zich rond drie polen:

- Het leerproces: is essentieel.
- De rol van de moeder: is vooral in het begin van de ontwikkeling erg belangrijk.
- De socialisatie: bepaalt voor een groot deel de rest van het leven.

We spreken hier van een intraspecifieke socialisatie, dit wil zeggen het ontwikkelen van alle communicatiegedragingen die eigen zijn aan katachtigen.

Dit gebeurt in een heel vroeg stadium en is van essentieel belang voor de goede ontwikkeling van de kittens en voor hun emotioneel evenwicht.

Het proces begint vanaf de tweede week na de geboorte en eindigt rond de zevende week.

Tijdens deze periode is het belangrijk om de kittens een verrijkt milieu te bieden, dit wil zeggen hen bronnen van stimulatie te geven die hun zintuigen en intelligente prikkelen.

Contact en spel tussen de kittens is heel belangrijk voor hun ontwikkeling, al voordat ze acht weken oud zijn.

De interspecifieke socialisatie, dit wil zeggen het aanleren van sociale gedragingen ten opzichte van bevriende soorten (mensen, honden, konijnen,...) heeft ook in deze periode plaats en eindigt rond de derde maand.

Van de kwaliteit van deze interspecifieke socialisatie zal de aard en de mate van gebondenheid afhangen die later opgebouwd wordt tussen de kat en zijn baas.

Men kan de geschiktheid om met anderen te leven beïnvloeden door het kitten tijdens de eerste weken van zijn leven door verschillende personen te laten aanraken.

De kat laten kennismaken met de soorten waar hij in de toekomst mee moet samenleven, moet ook in deze fase plaatsvinden omdat het daarna veel moeilijker is de kat met andere dieren vertrouwd te maken.

Het is heel belangrijk om de kat aan jonge kinderen te laten wennen. Voor de kat zijn kinderen namelijk een andere mensensoort: ze maken schrille geluiden, bewegen ongecoördineerd, trekken aan de snorharen,...

De gedragingen rond het zichzelf poetsen, behoefte doen en voeden zijn voor een deel aangeboren maar worden ook snel bijgebracht door de moeder.

Vanaf de 15^e dag is het kitten in staat om zijn voorpoten af te likken.

Vanaf 3 weken kan hij zelfstandig zijn behoefte doen.

Vanaf 4 weken kan de kitten zich voeden met dezelfde voeding als de moeder door haar gedrag na te bootsen waardoor hij een zelfde voorkeur voor voedsel ontwikkelt.

Koel water drinken moet ook op deze leeftijd aangeleerd worden.

Tussen de 10 en 14 dagen gaan de ogen open van de kittens en beginnen ze te horen. Het is belangrijk dat ze in deze periode met zoveel mogelijk geluiden geconfronteerd worden. Dit zijn voor hen dan natuurlijke omgangsgeluiden waarvan ze geen schrik meer zullen hebben in hun latere leven.

Weesjes die met de fles worden grootgebracht vertonen op latere leeftijd niet het typisch gedrag van een kat omdat ze dit niet geleerd hebben van de moeder (het is genetisch wel doorgegeven!).

Weesjes die als kitten niet in contact zijn geweest met mensen worden op latere leeftijd schuw en angstig. Dit is iets dat niet meer op te lossen valt. Weesjes weten van nature hoe ze zich moeten wassen maar zijn moeilijker zindelijker te krijgen dan andere kittens.

Kittens die opgroeien met mensen gaan sneller op onderzoek uit en zijn meer geneigd om van alles te leren.

Vanaf de 4de week ontwikkelt zich het jachtinstinct bij de kittens. De mama leert hen te jagen om levenloze dingen (speelgoed) en op insecten.

Kittens gaan hun spieren uitproberen, dit is belangrijk voor later.

60% van de pogingen om de krabpaal te beklimmen, mislukt. Maar je mag hen niet helpen. Want van elke mislukte poging leren ze iets.

Al de vaardigheden die ze moeten kunnen op volwassen leeftijd proberen ze eerst uit om hun moeder, die dit stimuleert. Nadien op broertjes en zusjes.

Onderzoek heeft aangetoond dat poesjes liever spelen met familieleden en katers liever men een levenloze prooi.

Wat een kitten de eerste 4 weken ruikt, vergeet hij nooit meer.

In de eerste 7 weken wordt bepaald of de kat een mensenvriend wordt of niet. Het is dus belangrijk dat de kittens elke dag verschillende keren worden opgepakt en geaaid.

Kittens die de eerste 7 weken enkel door vrouwen geaaid worden zijn mogelijks niet gewend aan mannen en kunnen dan angstig reageren op hen. Je moet er dus voor zorgen dat ze in contact komen met allerlei mensen.

Katten mogen niet voor hun 8 weken bij de moeder vandaan worden gehaald, beste blijven ze tot hun 12 weken bij hun moeder omdat die hen sociale vaardigheden aanleert.

Als ze bij de mama weggaan en naar hun nieuwe gezin gaan, hebben ze wel vervangers nodig om te knuffelen: dit kunnen mensen zijn, maar ook dekens, kussens, knuffelberen.

Katten die te vroeg bij de moeder weggehaald zijn, kunnen wolzuigen ontwikkelen: ze zuigen dan op een stukje stof.

2. INWENDIGE FACTOREN EN KATTENGEDRAG

Kattengedrag wordt bepaald door verschillende factoren:

- genetische aanleg
- karakter
- socialisatie
- opvoeding
- ...

Een aantal inwendige factoren kunnen echter een rol spelen.

A. KARAKTER EN KARAKTERTYPES

Katten kunnen heel uiteenlopende karakters hebben.

Als je een huis-tuin-keukenkat aanschaft dan weet je nooit wat het karakter zal worden tenzij je beide ouders kent.

De verschillende raskatten kunnen totaal verschillende karakters hebben. Het is dus aangewezen om je eerst te verdiepen in de verschillende rassen om een kat te vinden die qua karakter bij je past.

De Oosterse katten zoals de Siamees zijn bijvoorbeeld nogal zenuwacht van aard.

De Maine Coon is een zeer opgewekte kat.

De korthaar is flegmatiek.

Het is in elk geval zo dat er verschillende temperamenten zijn bij katten:

Wantrouwige kat: hij is altijd op zijn hoede, heeft een afwachtende houding, gaat vrijwel niet op verkenning uit op onbekend terrein, bemoeit zich niet met onbekende soortgenoten, ontvlucht mensen die hij niet kent.

Sociale kat: hij is gesteld op contact (elkaar likken, sociale spelletjes) dat hij zelf opzoekt

De kat tussenin: deze kat is niet sociaal en ook niet wantrouwend, hij gaat in op uitnodigingen van anderen, zelfs wanneer die van vreemde uitgaan, maar neemt zelf geen initiatief. Hij onderneemt geen actieve pogingen tot communicatie maar heeft een evenwichtig temperament.

B.GENETISCHE PREDISPOSITIE

Het blijft belangrijk je te verdiepen in de rassenkennis, ook om te weten wat eventuele erfelijke aandoeningen zijn zowel op fysiek gebied als op karakter.

C.BIORITME EN GEDRAG

Een kat kan tot 16 uur per dag slapen. Hij is van naturen uit een jager. Hij spaart al zijn energie op voor de jacht. Hij jaagt van nature uit op kleine dieren. Zijn gehoor en gezicht- en reukvermogen zijn afgestemd op de jacht.

Een kat is voornamelijk een nachtdier. Kittens zijn superactief en spelen het grootste deel van de dag, het gedeelte dat ze slapen zijn ze dan ook in een erg diepe slaap.

D.HORMONEN EN GEDRAG

Het levensdoel van niet-gecastreerde katers is nog steeds genen doorgeven aan volgende generaties. Zijn territorium kan wel 10 km zijn en binnen dit territorium kan en mag hij alle kattinnen dekken. Kattinnen moeten ook zorgen voor het nageslacht en trekken dus regelmatig katers aan. Door een kater te castreren of een katin te steriliseren zal zijn/haar drang om een territorium te verdedigen ook afnemen.

E.GEZONDHEID EN GEDRAG

De gezondheid kan het gedrag van een kat beïnvloeden.

Een kat die pijn heeft, een chronische aandoening heeft, doof of blind is kan radicaal van karakter veranderen. Dit is vaak zichtbaar bij oudere katten (artrose, schildklierproblemen,...)

Als je een karakterverandering opmerkt bij je kat, controleer altijd eerst haar gezondheid.

3. UITWENDIGE FACTOREN EN KATTENGEDRAG

A. TERRITORIUM

Een 'buurkattengemeenschap' is territoriaal (katten kennen geen hiërarchie, een kat is geen roedeldier!): de niet-gecastreerde katers en niet-gesteriliseerde kattinnen staan bovenaan.

Katers en poezen verdedigen op zachtvaardige wijze hun territoriale rechten door kopjes te geven aan mensen en objecten. Ze laten geursporen na die worden afgescheiden uit klieren over het ganse lichaam maar vooral bij de oren, nek, kin, onderaan de voeten en achter de kop.

De geur komt vrij als de kat zijn klauwen in een boom zet om zijn nagels te scherpen.

Instinctief eigent de kat zich een territorium toe. Dat gedrag zien we vooral bij de niet-gecastreerde katers wiens levensdoel het is om zijn genen aan een volgende generatie door te geven.

Zijn territorium kan wel 10 km zijn en hij begint te vechten om zijn positie in de sociale hiërarchie en zijn recht op vrije toegang tot de poezen in stand te houden.

Wanneer ze haar jachtterrein moet verdedigen kan een katin even hevig vechten als een kater. Vanaf haar 4de maand trekt ze periodiek katers uit de buurt aan en wordt ze regelmatig zwanger.

Het territorium van een gecastreerde of gesteriliseerde kat bestaat uit haar eigen huis en tuin.

Als je volwassen katten samenbrengt, kan dit leiden tot onenigheid want ze zullen elk hun territorium willen.

Een kat markeert de grenzen van zijn gebied met stinkende urine. Hij zal dat ook doen als hij zich bedreigd voelt of onzeker voelt, bijvoorbeeld als er bezoek komt of als er vreemde dieren langskomen. Dit gedrag komen we vooral tegen bij niet-gecastreerde katers en niet-gesteriliseerde poezen. Het kan ook gebeuren dat de kat zijn territorium markeert met uitwerpselen. Dit is normaal gedrag voor een kat, namelijk territorium afbakening.

Door sterilisatie/castratie nemen de driften om territoriale rechten op te eisen af.

Je kan een kater best laten castreren rond de leeftijd van 8 maanden.

Een katin kan vanaf 6 maanden gesteriliseerd worden.

In een kattengroep is de positie van de kat afhankelijk van een plaats of een territorium.

Huiskatten mogen op elkaars domein mits het respecteren van de 'rangorde'. Als katten een eenzelfde huid delen, worden er geurmerken verdeeld, de 'eigenaars' worden verdeeld onder de katten. Dit kan maar dit is geen algemene regel, het hangt af van de onderlinge relatie van de katten die in dit huis leven.

's Nachts kunnen katten uit dezelfde buurt gaan samenzitten, dit is geen algemene regel, het hangt af hoe de relatie tussen de katten is;

Mythe: *Als er teveel katten samen zitten zoals in een pension of asiel, geldt er een strakke hiërarchie: er is 1 leider, een grote groep gelijkgerechtigde en een zondebok. Andere katten kunnen hierop hun frustratie kwijt*

Uit onderzoek blijkt dat een basis van een eventuele kattengemeenschap vaak gevormd wordt door de moederpoes met haar kittens en haar directe vrouwelijke familie. Katers vervullen meer een rol voor meerdere krolse en vruchtbare poezen, zij zwerven door en langs de territoria van de poezen. Een kater heeft meer behoefte aan ruimte als een poes. Uit cijfers kwam een gebied van 3 tot 10 keer groter dan dat van een poes.

Een kitten komt meestal uit een nestje, en heeft haar broertjes en zusjes en andere familieleden als gezelschap gehad.

B.OPVOEDING EN GEDRAG

Een echte wilde kat zal nooit een tamme kat worden. Een jong katje van een verwilderde moeder kan een normaal gedomesticeerde kat worden op voorwaarde dat ze in het contact met mensen niet ouder is dan 4 weken.

Katjes van een verwilderde moeder die al ouder zijn dan 4 weken maar nog niet volwassen, kunnen aan 1 of meer mensen wennen maar een echte sociale band is in principe niet meer mogelijk.

De inprentingsfase bij een kat is tussen 2 en 4 weken. Verwilderde katten van 4 a 5 weken zullen bij het zien van mensen al blazen.

Twee kittens uit hetzelfde nestje hebben de grootste kans om goede maatjes te blijven de rest van hun leven, mits er onder andere onderdak en voldoende eten is voor beiden.

Je kant gezond en fit houden door spelen. Er zijn heel veel leuke speeltjes te koop om je kat lekker actief te houden. Regelmatig spelen versterkt ook de band met je huisdier en zorgt ervoor dat je kat minder kans loopt om zich te gaan vervelen. Een goede manier van spelen met je kat is dan ook om het jachtgedrag te stimuleren.

Wat een kat wil doen en wat hij kan doen, zijn twee verschillende dingen. Van nature beweegt een kat zich sierlijk, bevallig en ontspannen, terwijl zijn lichaam ook berekend is op snelheid en beweging.

De kat doet wat je vraagt omdat hij er zin in heeft. Sommige katten beginnen te kwetteren en te kwijlen van opwinding als ze in het oog krijgen om op te jagen.

Een kat moet voordeel halen uit iets voordat ze bereid is het te doen.

4. LEERPROCESSEN EN GEDRAG

Aanleren versus afleren

Het is moeilijker om iets af te leren dan om iets aan te leren.

Als je een kitten koopt, begin dan onmiddellijk met haar de dingen aan te leren die jij belangrijk vindt.

Het is niet omdat de kitten zo klein is dat je bepaalde dingen door de vingers moet zien.

Een kitten zal bijvoorbeeld makkelijk in de gordijnen kruipen of via je broek omhoog kruipen.

Als een kitten dit doet, vind je het waarschijnlijk komisch. Maar als een volwassen kat hetzelfde doet, dan is dit pijnlijk en niet meer leuk, het geeft ook wel meer schade aan je lichaam.

Je leert de kitten onmiddellijk:

-waar haar eten en drinken staat

-waar de kattenbak staat

-waar ze niet mag gaan liggen en waar haar eigen plekje is

Als ze op tafel springt en je wil dit niet, dan zeg je neen, je neemt haar gewoon op en je zet haar op de grond. Je blijft dit herhalen tot ze het begrepen heeft.

Je zet haar regelmatig op de kattenbak. Denk er wel aan dat een kat haar behoefte niet zal doen in een vuile kattenbak.

Je leert haar ook waar ze wel en niet kan slapen.

Je zorgt ervoor dat er op de looppaden een aantal krabobjecten staan waar ze haar nagels aan kan scherpen anders zal ze waarschijnlijk de zetel of de gordijnen gebruiken.

Je kan een kat ook bepaalde dingen aanleren met de clickertraining op voorwaarde dat je zelf heel goed weet wat je doet.

Straffen heeft geen zin.

1.COMMUNICATIE TUSSEN KATTEN

De natuur heeft de kat begiftigd met uiterst gesofisticeerde communicatiemiddelen die hem in staat stellen de aanwezigheid en emotionele toestand van zijn soortgenoten of andere dieren aan te voelen en dus met kennis van zaken een ontmoeting te aanvaarden of te weigeren.

Als de ontmoeting met een soortgenoot onvermijdelijk en ongewenst is, zet hij al deze middelen in voor een afschrikstrategie waarbij blijf een belangrijke rol speelt.

Katten zijn bij uitstek visuele wezens die vooral gevoelig zijn voor lichtcontrasten en voor bewegingen. Ze zijn in staat om een muis te ontdekken die zich met de snelheid van 144 m/uur voortbeweegt. Kleur is voor de kat geen doorslaggevende factor en alleen groen en blauw kan hij met zekerheid onderscheiden.

De kat kan niet zien in het absolute donker maar hij heeft zesmaal minder lichtsterkte nodig dan wij om een voorwerp even duidelijk te onderscheiden. Dit betekent dus dat hij 's nachts voorwerpen en vormen beter ziet dan wij.

Bovendien kan hij met zijn snorharen nog eens extra informatie verzamelen. Door middel van warmte- en turbulentiegradaties kan hij haarscherp voorwerpen detecteren en zijn neus en zijn papillen naar de gunstige kant richten.

De laatste troef van de kat is zijn reukzin: het vomeronasaal kanaal dat de mondholte verbindt met de neusholte.

Uitlopend in dit kanaal bevindt zich het orgaan van Jacobson, bezaaid met reukzintuigcellen, die direct via de zenuwbaan verbonden zijn aan de bulbus olfactorius.

Op grond van deze anatomische bijzonderheid kunnen we de kat beschouwen als een dier dat in staat is een enkele reukcelmolecule waar te nemen daar waar de mens er enkele honderden nodig heeft.

De kat bezit dan ook over een uiterst fijn onderscheidingsvermogen van geuren en daarmee ook van emoties.

Een katten oor kan de hoge frequenties een tiende toonverschil onderscheiden en in de gemiddelde frequenties een kwarttoon.

Verder deponeren de kat ook zijn geursporen (feromonen) zowel urine als ontlasting. De voorbijganger wordt aangespoord om zijn eigen geuren over deze geuren heen te deponeren en zijn weg te vervolgen.

Verder kan een kat nog krabben aan bomen, meubels, zetels en zet zo zijn feromonen.

Bij ontmoetingen met andere katten gebruikt de kat houdingen en stemgeluiden en geeft via bewegingen van zijn snorharen en zijn oren subtiele boodschappen door aan zijn gesprekspartners. We kunnen verschillende belangrijke houdingen onderscheiden:

Hoge rug:

Bekendste houding. De kat wil angst aanjagen. Zijn haren staan recht omhoog, waardoor hij meer volume krijgt, zijn staart wijst als een pluim naar boven, zijn pupillen zijn tot het uiterst verwijd.

De vriendschappelijke toenadering:

Haren in ruststand, karakteristiek gebogen staart.

Dreigende houding <-> aanvalshouding

De kat ligt half op zijn zij, blazend en met uitgestoken klauwen. Dit is GEEN onderdanig gedrag zoals bij een hond. De kat is tot alles bereid om weg te geraken en zal bijten en krabben.

Aanvallen zijn altijd spectaculair omdat katten veel lawaai maken. Katers zullen elkaar bijten tijdens de paartijd. Meestal nemen de katten een lange afwachtende houding aan waarin ze zich voorbereiden op het gevecht. Ze blazen, vallen aan, kort en heftig.

Stand van oren en snor:

-Naar achter gedraaid maar rechtop:

De kat zoekt informatie tijdens de jacht; bijvoorbeeld deze houding komt ook voor als de kat zich wast.

-Oren kunnen in twee richtingen draaien:

De kat vangt informatie op van twee aparte kanten

-In groepjes van vier of vijf staan de snorharen aan weerszijden van de neus in een richting die bepaald wordt door de activiteiten en emoties van de kat.

-Cirkelboog:

Prikkelende activiteiten (jacht, op de loer liggen,...)

-Naar achteren:

Bij een aanval

De kat bezit drie persoonlijkheden:

1. De jager

Houdt zich onopvallend, wil niet gezien worden en verplaatst zich geluidloos.

2. De macho:

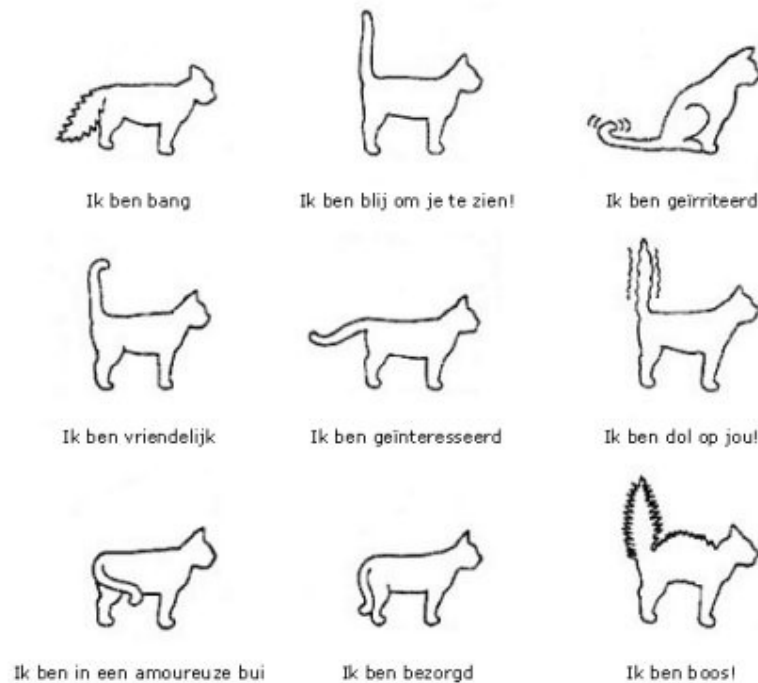
Paradeert in de paartijd met hoge rug, verjaagt indringers van zijn pad

3. De charmeur:

Die bij de mens woont en die niet voor zichzelf moet zorgen: hij krijgt zijn eten op een gouden schaalje.

2.COMMUNICATIE VAN KAT NAAR MENS

Communicatie tussen katten en mensen is niet zo eenvoudig. Katten communiceren onderling door lichaamstaal. Katten begrijpen elkaar hierdoor. Mensen communiceren onderling door taak en menselijke lichaamstaal. Elkaar begrijpen kan moeilijk zijn.

Als een kat fors van links naar rechts zwaait met zijn staart dan maakt hij duidelijk dat hij geïrriteerd is. Een kat die van plan is aan te vallen maakt dit duidelijk door zijn oren plat op zijn hoofd te leggen, en zijn vacht uit te zetten zodat hij groter lijkt. Verder blaast hij en zwaait hij fors met zijn staart van links naar rechts.

Een kat kan onder andere stress krijgen doordat er een baby in huis komt of door een nieuwe huisgenoot (mens of dier) of omdat hij seksueel volwassen wordt.

Als een kat vindt dat de persoon of het dier dat voor hem staat te opdringerig is, dan zal hij zijn hoofd opheffen en deze naar achteren bewegen.

Als een kat haar pupillen zich op klaarlichte dag ineens verwijden, dan betekent dat dat ze geschrokken is van iets.

Sommige katten hebben hun 'gek halfuurtje': dan lopen ze als een gek door het huis heen. Dit is voor hen een middel om hun opgekropte energie kwijt te geraken.

Een krolse poes maakt duidelijk dat ze krols is door bijna voortdurend te gaan miauwen. Verder rolt ze over de grond en biedt haar achterwerk aan. Als een krolse poes niet gedekt wordt, wordt ze om de 2 à 3 weken krols. Een poes kan krols worden vanaf 5 maanden maar dit is ook ras afhankelijk.

Een kater kan beginnen sproeien tussen de 6 en 12 maanden maar ook dit is ras afhankelijk.

Katers die seksueel actief worden kunnen beginnen sproeien, hun eetlust kan veranderen en ze kunnen agressiever gedrag vertonen.

Als je een kater laat castreren zal hij niet meer sproeien en zal hij huiselijker worden.

Als de kat op het tapijt geplast heeft, dan kan je dit best neutraliseren met een sopje van sodakristallen indien je geen professioneel product voorhanden hebt.

Vooraf jongen katten kunnen nogal eens onverwacht naar je benen of enkels springen, Dit is spelagressie.

Indien een kat haar prooi meebrengt naar huis, meestal dode muizen of vogels, dan toont ze hiermee respect en haar liefde voor de eigenaar.

Als je verhuist kan je best de kat ongeveer 4 weken binnen houden. Ze went dan langzaam aan de nieuwe geluiden en geuren van haar omgeving.

Kittens leren reeds de kattenbak te gebruiken vanaf ze de 1ste keer vast voer hebben gegeten, ze leren dit van hun moeder.

3.COMMUNICATIE VAN MENS NAAR KAT

Woorden hebben aanvankelijk geen enkele betekenis voor een kat. Een kat moet dus leren wat wij bedoelen met 'hier' of 'eten' of gewoon haar naam. Een kat moet leren dat, als we haar naam roepen, het de bedoeling is dat ze komt.

Hoe doe je dit?

Je zorgt ervoor dat de kat dicht bij je in de buurt zit. Je zegt haar naam en je geeft haar iets lekkers. Dit herhaal je meerdere keren.

Vervolgens wacht je, zeg haar naam en wacht. Als ze kijkt dan geef je haar iets lekkers.

De kat zal stelselmatig leren wat we bedoelen. Wees dus niet boos of straf haar niet als ze er niets van begrijpt.

Hondentaal en kattentaal verschillen van elkaar, let goed op en interpreteer juist!

Als de kat aanvankelijk bij ons komt, snapt hij totaal niet wat we bedoelen, hij zal ons observeren en dingen uitproberen. Wat kan en wat kan niet. Wanneer wordt hij beloond? Dat gedrag zal hij herhalen. Denk eraan, een kat heeft niet zo een will-to-please als een hond.

Welke communicatiemiddelen kan een mens inzetten?

De stem: een boze of een blijde stem.

Aaien vinden sommige katten erg fijn, andere dan weer niet. Als we een kat op de buik aaien vindt ze dit soms prettig, sommige katten laten dit echt niet toe!

Doet de kat iets dat we leuk vinden, kunnen we haar belonen met iets lekkers.

Als je een kat wil laten wennen aan een nieuw huis, dan zet je hem eerst in één kamer en laat je hem van daaruit het huis verkennen.

Als je een hond hebt en je neemt een kat erbij, dan moet je hen voorzichtig aan elkaar laten wennen. Je houdt de hond aan de lijn zodat hij niet achter de kat aan kan jagen. Je laat hen rustig wennen op die manier. Zorg dat de kat rustig is en niet kan weglopen, dit triggert de hond die er achteraan wil.

RASSENKENNIS KATTEN

1. LEEFTIJSBEPALING

Oogjes gaan open tussen de 7 a 12 dagen.

In de eerste periode dat de oogjes open zijn, zijn ze altijd diepblauw met zwarte iris.

Dit blijft zo voor ongeveer 6 weken.

Vanaf 7 weken zijn de ogen helemaal verkleurd: de kleur die ze altijd zullen hebben.

<u>Leeftijd</u>	<u>Gem. gewicht</u>	<u>Ontwikkeling</u>
Geboorte	100 gram	Navelstreng zit er nog aan, oortjes en oogjes gesloten.
3 ^{de} - 5 ^{de} dag	140 gram	Navelstreng valt er af.
9 ^{de} - 12 ^{de} dag	210 gram	Oogjes en oortjes gaan open.
14 dagen	230 gram	De kitten gaat een beetje lopen.
16 dagen	265 gram	De kitten kan zich een beetje wassen en spelen.
21 dagen	325 gram	De kitten gaat voorzichtig wandelen.
25 dagen	360 gram	Eerste snijtanden komen door.
28 dagen	400 gram	Hoektanden kiezen. Begin met vast voedsel aanbieden/ 1 ^{ste} keer
4 weken		ontwormen. Start met zindelijkheidstraining.
5 weken	500 gram	De kitten wordt zindelijk/ kan al behoorlijk rennen.
6 weken	600 gram	Volledig melkgebit. Kan zonder melk en eet zelfstandig/ 2 ^{de} keer
		ontwormen.
7 weken	700 gram	Kittens gaan meer op onderzoek uit. Wettelijke speenleeftijd.
8 weken	800 gram	3 ^{de} keer ontwormen.
9 weken	900 gram	1 ^{ste} keer controle bij de dierenarts / enten en chippen.
10 weken	1 kilo	De kitten zit in een periode dat hij zelfstandig kan door ontwikkelen/ goede periode om naar de nieuwe eigenaar te gaan.
12 weken	1,2 kilo	2 ^{de} keer inenten bij de dierenarts.
3,5 maanden		Kitten begint te wisselen, eerste snijtanden/ dan de kiezen.
5 - 6 maanden		Als laatste wisselen de hoektanden/ kitten wordt vruchtbaar / tijd voor castratie , sterilisatie.
1 jaar		De kitten is volwassen en mag normale adult voeding gaan eten.

Bij jongen katten kan de dierenarts de leeftijd van de kat ongeveer bepalen door naar het gebit te kijken.

Bij katjes verschijnen de eerste melktanden rond de leeftijd van 2 tot 3 weken en bij honden van 3 tot 4 weken. De melkhoektanden die makkelijk te herkennen zijn, verschijnen bij beide diersoorten rond de 3de of 4de week.

De melktanden zijn kleiner en witter dan de definitieve tanden. Deze laatste verschijnen bij katten rond de leeftijd van 3,5 tot 4 maanden en bij honden rond de leeftijd van 3 tot 5 maanden.

De definitieve hoektanden verschijnen bij beide diersoorten rond de leeftijd van 5 maanden. En tenslotte hebben zowel honden als katten al hun definitieve tanden vanaf de leeftijd van 6 tot 7 maanden.

De slijtage op de uiteinden van de snijtanden kan bij oudere dieren informatie geven over hun leeftijd. Rond de leeftijd van 18 maanden beginnen de onderste snijtanden namelijk af te slijten. En vanaf de leeftijd van 3,5 jaar beginnen ook de bovenste snijtanden te slijten.

Voor honden en katten kan de aanwezigheid van tandsteen ook een aanwijzing zijn, hoewel dit sterk afhangt van dier tot dier en van het voer dat hij krijgt.

2.DE VACHT EN DE OGEN

Tot de leeftijd van 2 tot 3 maanden heeft een katje een hele zachte vacht/dons die minder dicht is dan die van de moederpoes. Bovendien duurt het bij sommige katten een jaar voordat hun vacht een definitieve kleur aanneemt.

Bij pasgeboren dieren waarvan de geboortedatum niet gekend is, kan men zich baseren op het moment dat de oogjes opengaan. Dit gebeurt bij pups rond de 10de en de 14de dag en bij kittens tussen de 5de en de 14de dag.

Hoe ouder de kat wordt, hoe moeilijker het wordt om de leeftijd vast te stellen.

KATTENRASSEN

Er zijn minder kattenrassen dan hondenrassen.

Zelden zal je raskatten in een asiel vinden. De meeste katten zijn kruisingen. De verklaring hiervan vind je in de geschiedenisboeken.

Toen ontdekkingsreizigers de wereld rondreisden, namen ze katten mee aan boord om het ongedierte te bestrijden. De voedselvoorraad aan boord moest veilig vervoerd kunne worden. Eens de ontdekkingsreizigers voet aan wal zetten, werden de katten vrijgelaten of vluchtten ze zelf van het schip, op zoek naar voedsel. Ze vermenigvuldigden zich (snel) in het nieuwe land. Als de ontdekkingsreizigers terug vertrokken naar hun thuisland, vingden ze de katten (of hun kinderen) en namen ze terug mee op zee.

1.RASKAT VERSUS RASLOZE KAT

Ook bij de kat bepaalt het ras het karakter, het uiterlijk, de vacht en de gezondheid.

Een kat heeft een iets meer unieke persoonlijkheid dan een hond. Een kat is vrij zelfstandig van zichzelf; de 'gewone' rasloze, huiskat noemen we soms ook wel eens Europese korthaar.

Het gedrag van de kat is enigszins vastgelegd. Bij raskatten kan er worden gefokt op bepaald karakter. Maar gedrag kan ook bepaald worden door de goede of slechte socialisatieperiode, deze periode is van bij de geboorte tot ongeveer de leeftijd van zes maanden.

2.RASKATTEN

Een raskat is een kat waarvan de voorouders geregistreerd staan en tot verscheidene generaties terug te traceren zijn.

Je kan een volbloed Pers kruisen met een volbloed Siamees.

De uit deze verbintenis voortkomende kittens zijn raskatten, maar ze worden pas als een nieuw Perzisch/Siamees ras geclassificeerd wanneer een aantal generaties (drie of meer, afhankelijk van de regels en normen van de registrerende instantie) consistente en gezonde nestjes zijn geproduceerd en als dit ras erkend wordt!

Totdat de status van onafhankelijk ras is bereikt, kan een volbloed alleen worden tentoongesteld, als dat al mag, in de categorie 'overige variëteiten'. De wijze van classificatie van de vele rassen varieert per kattenorganisatie.

Sommige katten zijn in het ene land een onafhankelijk ras, maar worden in een ander land beschouwd als kleurenvariëteit binnen een bepaald ras.

Sommige rassen of variëteiten hebben dezelfde voorouders maar hebben in Engeland, op het Europese vasteland en in Amerika verschillende namen of classificaties.

Er zijn drie soorten vacht met daarin nog eens onderverdelingen:

1. Lange en korte vachten
2. Draagharige vachten
3. Haarloze vachten

Langharige en half langharige katten worden vaak in dezelfde klasse beoordeeld (is heel uitzonderlijk en afhankelijk van het aantal deelnemende katten per ras).

Door hun zachte, lange haar hebben Perzen veel vachtverzorging nodig, maar deze mooie katten zijn wel heel kalm en waardig, en kunnen daarom heel goed wennen aan een leven binnenshuis.

De meeste kortharige katten daarentegen hebben weinig of geen hulp nodig bij de vachtverzorging. Van nature zijn ze wat actiever dan de Perzen en hebben dan ook een levensstijl nodig die daarbij past.

De half langharige katten hangen tussen deze twee extremen in: hun vacht moet worden geborsteld maar niet zoveel als die van de langharige katten;

Hun karakter hangt af van hun voorouders. Sommige half langharige katten zijn langharige versies van kortharige katten zoals de Somali die het energieke en speelse karakter van zijn Abessijnse voorouders heeft.

Somali

Abessijn

Noorse boskatten en Maine Coons hebben de wintervacht en het karakter van hun taaie voorouders.

Noorse Boskat

Maine Coon

Het grote voordeel van raskatten is dat je vooraf weet hoe de kittens eruit zullen zien. De normen voor raskatten variëren van land tot land. Het is belangrijk dat je weet welke ras standaard wordt gehanteerd als je je kat in een bepaald land gaat showen.

A.WIST-JE-DATJES

- Een odd-eyed kat is een kat met twee verschillende oogkleuren waaronder 1 blauw oog.
- Een bruine, getijgerde kat met witte borst en witte pootjes noemen we een Brown Tabby and White
- Een driekleurige kat is altijd vrouwelijk
- De Devon Rex en de Sfinx kunnen geschikt zijn voor mensen met een milde kattenhaarallergie.
- De kat kan volgende oogkleuren hebben: blauw - groen - geel - koper

3.VAHTEN

Katten hebben een dichte vacht die bijna het hele lichaam bedekt. Alleen de lippen, neus, de voetkussens en de tepels zijn onbehaard. Tussen de haren zit licht die een isolerende laag vormt. De kat kan de mate van isolatie beïnvloeden door de haren te bewegen. Op deze manier kan het dier zich makkelijk aan een koude of warme omgeving aanpassen. Hierdoor kan hij ook het hele jaar buiten zijn.

Als een kat bang is of geschrokken, staan de haren overeind. Ook de haren op de staart doen mee en zo ontstaat de 'dikke staart'. Doordat de haren overeind staan, lijkt de kat een stuk groter en sterker. Dit maakt vaak indruk op belagers.

Rond de snuit, de ogen en onder de oren heeft de kat speciale snor- en tastharen. Op de plaats waar deze haren in de huid zitten, zijn zeer gevoelige zenuwcellen aanwezig. Deze haren knip je NOOIT Weg!

A.VACHTTYPES

Er zijn drie soorten vachttypen te onderscheiden:

- Lange en korte vachten
- Draadharige vachten
- Haarloze vachten

Hieronder staan de acht varianten binnen deze drie typen aangegeven met een korte beschrijving.

 The diagram shows a cross-section of a hair shaft with a thin cuticle and a small medulla, characteristic of short hair. To the right is a photograph of a blue cat with short, dense fur.	<p>De korthaar is het wilde basistype, maar tussen de textuur van de Europese Korthaar en bijvoorbeeld die van de Russisch Blauw en de Burmees is een groot verschil.</p>
 The diagram shows a cross-section of a hair shaft with a thick cuticle and a large medulla, characteristic of long hair. To the right is a photograph of a white Angora cat with long, flowing fur.	<p>De Angora is genetisch dezelfde kat als de Pers, maar zijn vacht is, hoewel zijdeachtig, niet zo vol, doordat de donsharen minder ontwikkeld zijn. > Angora is een apart ras (in Turkije ontstaan)</p>
 The diagram shows a cross-section of the skin with a very thin cuticle and a small medulla, characteristic of hairless skin. To the right is a photograph of a Cornish Rex cat with a wavy, hairless coat.	<p>De Cornish Rex heeft geen dekharen. Zijn golvende vacht wordt veroorzaakt door de natuurlijke krulling van de kroon- en donsharen. De snorharen zijn kort en gekruld.</p>

	<p>De draadhaar heeft alle drie haartypen, die abnormaal en onregelmatig zijn gekruld; de donsharen hebben qua vorm wel wat weg van een herdersstaf.</p>
	<p>De Pers heeft de best ontwikkelde lange vacht, zacht en zijdeachtig, waarbij de overvloedige donsharen bijna zo lang zijn als de dekharen. Dit exemplaar is een zwarte Smoke.</p>
	<p>De Main Coon is een andere langhaar, de vacht is zwaarder en ruiger; in type komt hij misschien dichter bij veel niet raskat langharigen.</p>
	<p>De Devon Rex heeft alle drie de haartypen, maar ze zijn alle drie gemodificeerd; de snorharen kunnen afwezig zijn of gereduceerd tot heel korte haartjes of stompjes. Sommige katten zijn kaal.</p>
	<p>Haarloosheid, zoals bij deze Sfinx, wordt door de meeste kattenliefhebbers als een abnormaliteit beschouwd; meestal is er op sommige delen van het lichaam een dunne donslaag.</p>

4.KLEUREN

A.EENKLEURIG

Deze katten hebben maar één kleur en elk haartje heeft ook maar één kleur.

B.BI COLOR

Is altijd samengesteld uit één kleur en wit. De bi-color is bij sommige rassen (zoals Ragdoll, Birmaan,...) eigenlijk een colorpoint, maar bij deze variant wordt het donkergekleurde masker onderbroken door een witte omgekeerde 'V' (beginnend van het voorhoofd tot onder de wangen). Deze 'V' is bij voorkeur zo symmetrisch mogelijk. Deze variant bestaat in verschillende kleuren zoals: seal-bicolor, blue-color. Maar onder de term bi-color verstaat men ook bijvoorbeeld 2-kleurige katten zoals onder andere crème-wit, rood-wit, zwart-wit,...

C.HARLEKIJN

Bij de harlekijn zijn er 2 vlekken op het hoofd aanwezig (soort harlekijnmuts). Er zijn ook 2 à 3 vlekken willekeurig op het lichaam aanwezig, de staart is gekleurd. $\frac{3}{4}$ van het lichaam is wit. Het harlekijn-patroon komt in verschillende kleuren voor.

D.VAN

Het van-patroon valt niet te verwarren met het Harlekijn-patroon, daar deze toch verschillend zijn. Het Van-patroon heeft zijn naam te danken aan het Turkse Van ras. Bij dit patroon ziet men twee gekleurde vlekken op de kop, deze zijn vaak symmetrisch (maar hoeft niet) en worden gescheiden door een witte bles. Er is een vlek aanwezig die begint op de achterkant en loopt door tot het puntje van de staart. Op het lichaam en/of poten zijn 2 à 3 kleine vlekjes toegestaan maar bij voorkeur zijn deze niet aanwezig. De buik en borst moeten effen wit zijn.

E.TORTIE

Het tortie-patroon bestaat uit steeds 2 kleuren, de heel onregelmatig over het lichaam zijn verdeeld (door elkaar gemengd eigenlijk), het mogen dus geen afgelijnde vlekken zijn. In de volksmond wordt deze kleur 'schildpad' genoemd. Tortie-katten zijn vrijwel steeds poezen, tortie katers komen slechts zelden voor. Zowat 99% van de (weinig voorkomende) tortie katers zijn dan ook steriel/onvruchtbaar. Onder de tortie bestaan er meerdere variëteiten.

F.SMOKE

Smoke is geen specifieke kleur, maar dit betekent dat de haarverdeling op elk individueel haartje. Bij een smoke-kat, is elk haartje voor $\frac{3}{4}$ donker gekleurd, de basis is echter zilverwit, waardoor de 'kleurschakering' het best te zien is als de kat beweegt. De kraag is soms zilverachtig van kleur. Deze smoke variant komt bij verschillende kleuren voor, onder andere zwart: black-smoke, rood: red-smoke, blauw: blue-smoke.

G.TABBY

Tabby is eigenlijk een verzamelwoord voor verschillende vachtpatronen, op een ticked achtergrond. Er is een donkere 'M' op het voorhoofd aanwezig, al is deze niet altijd duidelijk zichtbaar. Tabby's bestaan in vele verschillende kleuren en in 3 vachtpatronen. Het patroon is duidelijk en veel donkerder als de rest van de vacht.

Namelijk: gestreept - gemarmerd - gevlekt.

H.ZILVER

Het zilvergen is dominant over het niet-zilvergen. Dit betekent dat één van de ouders zilver moet dragen. Het eerste deel van de haarschacht is pigment loos en ziet eruit als zilverwit. Een effen zwarte kat met het zilvergen wordt zwart-smoke, een effen blauwe kat met het zilvergen wordt een blauw-smoke genoemd.

Het zilvergen heeft soms als neveneffect dat het de eigenlijke kleur optisch wat afzwakt. Door de grote hoeveelheid lichte haren lijkt een rood-zilveren kat soms crème of een zwarte kat, blauw. Heeft de kat ook maar één plekje dat echt rood of echt zwart is, dan is er bij de lichtere haren sprake van optisch bedrog en is de kat niet crème of blauw, maar gewoon rood met veel zilver of zwart met veel zilver. De aanwezigheid van zilver bij een pasgeboren kitten is vaak moeilijk te constateren, zeker bij een smoke. Pas als het kitten zo een twee weken is, ziet men de lichte delen van de haren, vooral op het hoofd en bij de oren.

I.GOLDEN

Goudachtig abrikooskleur,

J.PARTICOLOR

Staat voor gescheiden kleuren. Een kat met een vachtkleur die is samengesteld uit minimaal één kleur en wit, waarbij de kleuren voorkomen in vlekken en duidelijk van elkaar gescheiden zijn.

K.CHOCOLATE

Dit is de diepe donkerbruine kleur. (Deze kleur is een mutatie / verdunning van zwart).

L.LILAC

Lilac is een lichte 'duifachtige' kleur, met een roze-achtige gloed. (verdunning van Chocolate).

M.CINNAMON

Deze warme bruine kleur is eigenlijk 'kaneelkleur'.

N.FAWN

Deze kleur wordt ook wel beige of zandkleur genoemd, maar heet officieel fawn. Het is een verdunning van cinnamon, en een 'warmere' tint van crème. Soms ziet men duidelijk een roze-achtige gloed bij deze kleur.

O.CRÈME

Crème, is een lichtere variant (verdunning) van rood, de vacht moet een koude pastelkleur zijn. Soms vertonen crème-kleurige katten een licht tabby-patroon, maar van deze kleur wordt eigenlijk verwacht dat er (zo weinig mogelijk tot geen patroon aanwezig is.

P.COLORPOINT

Bij de colorpoint zijn de 'points' (snoet, poten, staart, oren) donkerdere gekleurd als de rest van het lichaam. Point-kittens worden steeds volledig wit geboren, de kleur wordt pas na een paar dagen/weken duidelijk zichtbaar, en groeit nog verder uit naarmate het kitten ouder wordt.

Q.SEAL-POINT

Bij de seal-colorpoint, zijn de points zéér donker, bijna zwart.
Het lichaam kan crème/beige zijn.

R.CHOCOLATE-POINT

De chocolate point heeft donkerbruine points. De rest van het lichaam is crème/beige.

S.BLUE-POINT

De points zijn bij deze variant blauw (grijs) gekeurd. De rest van het lichaam is wit.

T.MITTED

De mitted is eigenlijk een colorpoint, met als typisch kenmerk, dat de voorpootjes witte handschoentjes vertonen, en de achterpootjes witte laarsjes. Mitted betekent dan ook 'gehandschoend'. De kin en borst zijn bij voorkeur wit. Sommige mitted-katten vertonen een bles (blaze) op de neusrug.

U.SPECIFIEKE KLEUREN NAARGELANG HET RAS

Verder heeft elk ras wel bepaalde voorschriften wat de kleuren betreft. Je kan deze terug vinden in de ras standaarden.

RASSEN

1. PERZISCHE KATTEN

<u>Lichaam</u>	De Pers heeft een stevig, gedrongen lichaam met een brede borst, gespierde schouders en een korte krachtige nek. Hij heeft korte benen en een stevige beenstructuur. Toch is het een kat met een adellijk en majestueus voorkomen.
<u>Kop</u>	De kop is rond en breed. De Pers heeft ronde volle wagen, een korte neus met duidelijke stop. De ogen zijn groot, rond en staan redelijk ver uit elkaar. De oren zijn breed aan de basis en zijn laag op de schedel geplaatst.
<u>Ogen</u>	De oogkleuren bestaan in koperkleuring, donkeroranje, groen of blauw.
<u>Staat</u>	De staart is kort, dik en vol.
<u>Vacht</u>	De vacht is langharing, vol met een dichte, fijne zijdeachtige structuur. In de lente verliest de Pers een groot deel van zijn dikke vacht. De Turkse Angora is de voorouder van de Pers en verantwoordelijk voor de lange vacht.
<u>Kleuren</u>	Perzische katten kunnen alle kleuren en tekeningen hebben behalve een gevlekte tekening. De eerste Perzen waren wit. Tegenwoordig bestaat de Pers in ontelbaar veel uiteenlopende vacht patronen en bijzondere kleuren. Effen kleuren, zoals wit, zwart, blauw, rood, crème, chocolate en lilac. Tabby, Zilver en Golden, ...
<u>Karakter</u>	De Pers is een rustige en met momenten een zeer speelse kat. Ze heeft weinig nodig om zich bezig te houden, maar verwacht wel de nodige aandacht van zijn baasje. Het zijn perfecte schootkatten die er uren spinnend op kunnen doorbrengen. Ze komen goed overeen met kinderen, andere katten en honden.

A. PEKE FACE PERZIAN

Geschiedenis De oorsprong van de Peke-Face Red Tabby ligt in de Verenigde Staten. De Peke-Face Red Tabby is een extreme versie van de Rode Pers. Het allergrootse verschil tussen de Rode Pers en de Peke-Face Red Tabby is het platte gezicht van de Peke-Face Red Tabby. De eerste Peke-Face Red Tabby katten werden gesignaleerd rond 1930, Amerikaanse en Canadese fokkers waren gek op de Peke-Face Red Tabby. Op de kattenshows wonnen ze met de Peke-Face Red tabby vele prijzen. In die tijd werd de Peke-Face Red Tabby beschouwd als een super Pers. Binnen Europa werd de Peke-Face Red Tabby minder gewaardeerd, vooral door de lichamelijke afwijkingen waarmee ze in verband worden gebracht. Tegenwoordig worden er weinig Peke-Face Red Tabby's gefokt omdat algemeen de vraag terug is gelopen. De vraag naar andere Perzen is juist gestegen waardoor de fokkers zich op die rassen concentreren. Het extreem verkorte aangezichtsgedeelte van de Peke-Face Red tabby wordt in verband gebracht met problemen zoals verstopte traanbuizen. Hierdoor heeft de Peke-Face Red Tabby steeds last van tranende ogen. Ook zijn er problemen rond het gebit, dit schaar niet goed als de mond gesloten wordt. En naarmate de Peke-Face Red Tabby ouder wordt nemen de ademhalingsproblemen toe.

<u>Lichaam</u>	<p>Het lichaam van de Peke-Face Red Tabby is gelijk aan die van de Perzische kat, met één verschil, de Peke-Face Red Tabby heeft een plat gezicht.</p> <p>De Peke-Face is gemiddeld van grootte.</p> <p>Het gebit schaart niet goed als de mond gesloten wordt.</p> <p>De hals is kort en gedrongen.</p> <p>De poten zijn gemiddeld van lengte.</p> <p>De voetjes zijn klein en ovaal.</p>
<u>Kop</u>	<p>De kop is extreem plat.</p> <p>De kop lijkt sterk op de kop van een Pekinees hond.</p> <p>Ook de neus is erg klein, dit versterkt het uiterlijk van het platte gezicht.</p> <p>De oren zijn klein en behaard.</p>
<u>Ogen</u>	<p>De ogen zijn rond en middelgroot.</p> <p>De kleur van de ogen is oranje.</p>
<u>Staat</u>	<p>De staart is redelijk lang en vol behaard.</p>
<u>Vacht</u>	<p>De vacht van de Peke-Face is langharig;</p>
<u>Kleuren</u>	<p>De Peke-Face is er in de kleur Rood Tabby</p> <p>De Peke-Face is gestreept of gemarmerd.</p>
<u>Verzorging</u>	<p>De verzorging vraagt veel tijd en aandacht, dit wordt dikwijls onderschat.</p> <p>Omdat de vacht makkelijk kan klitten is het noodzakelijk om iedere dag te borstelen.</p> <p>De Peke-Face heeft vaak last van tranende ogen en dit kan je voorkomen door een speciale eye-cleaner te gebruiken. Natuurlijk lange nagels bijknippen. De oren reinigen met earcleaner.</p>
<u>Karakter</u>	<p>Het karakter van de Peke-face is vriendelijk en rustig.</p> <p>De Peke-Face is sociaal en goedgemanierd.</p> <p>De Peke-Face hecht zich zeer aan de familie.</p>

Lichaam

De Perzische colorpoint is uiterlijk vrijwel identiek aan de Pers. Zij of hij heeft een korten neus, een plat gezicht, brede kop en een kort en stevig lichaam en een dichte lange vacht. Het verschil zit hem in de points.

De aftekening die een Siamees heeft en dus ook de colorpoint wordt ook wel het himalaya-patroon genoemd, vandaag dat de Perzische colorpoint ook wel de Himalayan genoemd wordt.

Het lichaam is gedrongen en laag op de poten. Diepe borst. Stevig over schouders en kruis, en daartussen kort en rond. Een lange, slanke, Siamese lichaamslijn is foutief. De poten zijn kort, dik, recht en sterk. De voeten zijn groot, rond en stevig, met lange haarpluimen tussen de tenen.

Kop

De kop is breed en rond, maar veel ruimte tussen de oren. De nek is kort en dik, het gezicht goed rond. Neus is kort en breed, met een duidelijke stop. De oren zijn klein, aan de punten afgerond, schuin naar voren gericht en aan de basis niet al te open. Ze staan ver uiteen, zitten laag aan de kop, en zijn flink met lange haarpluimen gevoerd.

Ogen

Groot, rond, stralend en vol, ver uiteen staand met een zachte uitdrukking.

Staat

Kort, zeer vol en laag gedragen. Een lange of geknikte staart wordt als een fout gezien.

Kleuren

De colorpoint heeft dezelfde variëteiten als de Siamees. Hieronder worden een aantal effen kleuren beschreven.

Seal-point:

Werd in 1955 erkend. De lichaamskleur is blauw getint ijswit met blauwgrijze points. De vacht van de Blue-point kan net als die van de Seal-point met de jaren wat donkerder worden. De oogkleur is blauw. Neusspiegel en voetzooltjes in overeenstemming met de points.

Chocolate-point:

Om deze variëteit te verkrijgen heeft men een chocolate Siamees en Havana ingekruist. De lichaamskleur is bleek ivoorkleurig met melkchocoladebruine points. Voor de voetzooltjes en de neusspiegel geldt hetzelfde.

Lilac-point:

Lichaamskleur magnoliawit, de points zijn lichtgrijs met bleekroze bloed, de neusspiegel is hetzelfde als de points, de voetzooltjes zijn iets roze.

Red-point:

Lichaamskleur is gebroken wit, eventueel met een abrikooskleurige schaduw. De kleur van de points is rood (warm oranje).

Cream-point:

Dit is de lichtste variëteit, de lichaamskleur is roomwit, de points hebben een licht crème kleur.

Andere variëteiten:

Blue-cream-point, Seal-Tortie-point, Blue-Tortie-point, Chocolate-Tortie-point, Lilac-Tortie-point, Seal-Tabby-point, Blue-Tabby-point, Chocolate-Tabby-point, Lilac-tabby-point, Red-Tabby-point, Cream-Tabby-point

Ook alle kleuren in de Tortie-Tabby-points en Silver points, alle kleuren Lynx-points.

Karakter

Het karakter van de colorpoint lijkt het meest op die van de Pers. Toch zijn er eigenschappen terug te vinden van de Siamees. De beste beschrijving is: rustig, vriendelijk, alert, toegewijd en aanhankelijk. Toch zijn ze iets veeleisender wat aandacht betreft dan de Siamees en tijdens de krolsheid komt iets meer van het luidruchtige van de Siamees boven. Ook zijn ze iets speelser dan de Pers, ze apporteren propjes en balletjes.

2. HEILIGE BIRMAAN

<u>Lichaam</u>	Het lichaam is middelgroot en goed geproportioneerd. De poten zijn eerder kort. De voeten zijn rond en vertonen de rastypische witte sokken.
<u>Kop</u>	De Heilige Birmaan heeft een rond voorhoofd en enigszins ronde wangen. De neus is gemiddeld van lengte en vertoont geen stop. De kin is stevig, maar niet al te geprononceerd.
<u>Ogen</u>	De ogen zijn eerder ovaal en diepblauw van kleur. De oren staan wat schuin in de kop en wijzen enigszins naar voren.
<u>Staart</u>	De staart is gemiddeld van lengte in verhouding tot de rest van het lichaam.
<u>Vacht</u>	De vacht van de Birmaan is zijdezacht en valt van nature als een weelderige sluier om de kat heen. Hij heeft weinig ondervacht. Rond de kraag, op de staart en bij de achterpoten is de vacht langer dan op de rest van het lichaam.
<u>Kleuren</u>	De Heilige Birmaan is een zogenaamde 'pointkat' (cf. Siamees). Hij komt alleen voor in het zogenaamde Himalayapatroon. De witte voetjes vormen de meest in het oog springende verschil met andere rassen. Voor alle kleurslagen geldt dat de kleur op het lichaam zo zuiver mogelijk moet zijn en dat deze behoort te contrasteren met de gekleurde points. Hij komt voor in: Sealpoint (donkerbruin), Chocolatepoint (melkchocoladebruin), Bluepoint (blauwgrijs), Lilacpoint (licht blauwgrijs), redpoint (rood) en Cremapoint (lichtrood). In alle kleurvariëteiten kunnen de volgende patronen voorkomen: Tabbypoint (gestreept), Tortiepoint (schilpad gevlekt) of een combinatie daarvan: Tabbytortiepoint.

Karakter

De heilige Birmaan zijn zachtaardige, rustige en verdraagzame katten. Ze zijn echter wel op hun rust gesteld en je moet er dan ook voor zorgen dat je kat een rustig plekje heeft om zich terug te trekken.

Ze houden van gezelligheid en hebben tamelijk voor aandacht en contact met huisgenoten nodig. Veel Birmanen kunnen zeer slecht met andere katten! Ze kunnen ook prima samenleven met honden. Ze zijn doorgaans niet luidruchtig. Ondanks hun rustige natuur zullen de meeste op zijn tijd graag spelen en ravotten, maar het is niet zo dat zij de hele woning als speelplaats beschouwen.

3. BRITSE KORTHAAR

Lichaam Niet alleen door de kwaliteit van de vacht onderscheidt de Britse Korthaar zich van de gewone kortharige huiskatten, maar voornamelijk ook door de lichaamsbouw, die enige overeenkomsten vertoont met de bouw van de Perzische kat. Ze hebben een brede borstkas en een korte gespierde rug en de bouw is in alle opzichten gedrongen. De poten zijn kort en recht, met rond, stevige voetjes.

Kop De kop oogt zeer massief. De kop is rond, met volle wangen en een brede schedel en staat geplaatst op een korte en dikke, gespierde nek. De kin is stevig en goed ontwikkeld. Volwassen katers hebben een massievere kop dan poezen en vertonen de zogenaamde katerwangen.

De oren zijn klein, kort en breed aan de basis, staan ver uit elkaar. De dikke staart is kort tot gemiddeld van lengte en heeft een afgeronde punt.

Ogen De ogen zijn groot en rond en kunnen verschillende kleuren hebben, afhankelijk van de vachtkleur.

Kleuren De vacht van de Britse Korthaar bestaat in erg veel verschillende kleuren en kleurpatronen. De bekendste en geliefdste kleur is echter al jaren effen blauw. De effen gekleurde komt onder andere voor in wit, zwart, blauw, rood, crème, chocolate en lilac. Ze behoren koperkleurige tot oranjekeurige ogen te hebben met uitzondering van de effen witte die ook twee blauwe ogen kan hebben. Er mag in de vacht van effen gekleurde katten geen witte haren of aftekeningen voorkomen, elk haar behoort van de haarpunt tot de wortel zo veel mogelijk dezelfde kleur te hebben.

Parti-colors zijn gekleurde katten met witte delen in de vacht, ze zijn er in verschillende variëteiten met alle hun eigen benaming afhankelijk van de hoeveelheid wit in de vacht en de soort aftekening. De bekendste zijn de bicolor en de tricolor. Voor beide variëteiten geldt dat het wit niet meer dan een derde van het lichaamsoppervlak mag beslaan, maar ook niet minder. De bicolor heeft altijd een effen gekleurde vacht en het wit beslaat niet meer dan 1/3de van het lichaam. De aftekeningen het liefst zo symmetrisch mogelijk, en bij voorkeur een omgekeerde V op het voorhoofd. Voor tricolors gelden dezelfde regels maar deze hebben in plaats van een basiskleur twee basiskleuren waarvan een altijd rood of crème, die flinke regelmatig gevormde vlekken vormen die niet in elkaar overlopen.

Katten die verschillende kleuren vlekjes in de vacht hebben maar geen witte aftekeningen, worden schildpadkatten of 'torties' genoemd, deze katten zijn bijna altijd van het vrouwelijke geslacht. De vlekjes bij deze katten moeten erg klein zijn en zo veel mogelijk in elkaar overvloeien, wat een heel apart, gemêleerd effect geeft. De hoofdkleur kan ondermeer zwart, blauw, chocolate en lilac zijn en de andere kleur is altijd rood of crème.

Er zijn verschillende tabbypatronen, te weten dat het getickte, gestreepte, gevlekte en gemarmerde patroon. Tabby's komen onder andere voor in het zwart, rood en blauw, maar ook andere kleuren behoren tot de mogelijkheden. De tabbytekeningen moeten zo duidelijk mogelijk zijn. Tabby's behoren koperkleurige tot oranje ogen te hebben met uitzondering van de zilvertabby's, deze worden gefokt met oranje of groen ogen.

De zilverkleurige variëteit bestaan nog niet zo lang, maar zijn wel erg in trek. De ondervacht is zilverwit, de rest van het haar is wel normaal gepigmenteerd.

De meest recente vacht die men bij de Britse Korthaar ontwikkeld heeft is de colorpoint. Colorpoints komen voor in alle kleuren die ook te zien zijn bij de Perzische katten. Het contrast tussen de lichaamskleur en de gekleurde points moet zo duidelijk mogelijk zijn. De meeste colorpoints hebben nog lichtblauwe ogen.

Karakter

Britse Kortharen hebben een gelijkmatig en aangenaam humeur. Ze zijn zeer verdraagzaam en vriendelijk, en ze hebben een groot aanpassingsvermogen. Soms liggen ze uren ergens te slapen, maar ze houden er ook van om geknuffeld te worden en veel contact met de huisgenoten stellen ze zeker op prijs. Katten van dit ras gaan doorgaans goed om met soortgenoten, en de omgang met honden is ook erg goed te noemen. Aangezien ze goedmoedig en stabiel zijn kunnen de meesten het prima vinden met kinderen.

4.KARTHUIZER

- Lichaam Middelgrote tot grote gespierde en stevig gebouwde kat, met name de katers maken een zeer forse indruk. Ze staan hoog op de poten en hebben relatief gezien grote voeten.
- Kop De kop heeft een omgekeerde trapezium vorm en is iets langer dan breed. De neusrug is recht, breed en lang en heeft geen stop. Volwassen katers hebben uitgesproken katerwangen middelgroot en staan hoog op het hoofd, wat de kat een alerte uitdrukking geeft.
- Ogen Grote en mogen niet te rond zijn, de buitenste ooghoeken buigen licht naar boven toe.
- Staat Middellang en breed aan de aanzet, loopt taps toe in een mooie afgeronde punt. Teruggelegd over de rug reikt deze tot aan het kuiltje tussen de schouderbladen.
- Vacht Een dubbele, glanzende vacht met een enigszins wollige ondervacht. De vacht mag niet aanliggen, maar staat van het lichaam af en voelt zacht aan.
- Kleuren Alle nuances blauw tussen bleek blauwgrijs tot dieper blauwgrijs zijn toegestaan, maar de voorkeur gaat uit naar katten met een bleek blauwgrijze vacht. Op de neus, snorhaarkussens, de achterkant van de oren en aan de randen van de voetjes is de vacht meer zilverkleurig. De ogenkleur is goudgeel koper tot amberkleurig. De ogen mogen geen groene zweem vertonen, maar kleuren naarmate de kat ouder wordt wel wat lichter op.
- Karakter In grote lijnen komt het karakter overeen met dat van de Britse Korthaar. Het is een vriendelijke, goedgehumeurde kat met een evenwichtig en rustig karakter. Hij kan het

goed vinden met soortgenoten maar ook de omgang met honden geeft weinig problemen. Katten van dit ras zijn prima speelkameraadjes voor kinderen, omdat ze zelden hun nagels zullen uitslaan als iets hen niet bevalt, ze zoeken eerder uit eigen beweging een rustig plekje op. Ze spelen en klimmen graag maar zijn niet zo actief als sommige andere kortharige rassen. Hun zachte, bijna bescheiden stemgeluid zullen slechts zelden gebruiken.

5. EUROPESE KORTHAAR

- Lichaam Het lichaam van de Europese Korthaar is robuust en massief. Het is een gespierde kat met een ronde, gespierde borst.
De Europese Korthaar heeft stevige poten, zijn gemiddeld van lengte en erg gespierd en heeft ronde voetjes.
Deze kat is middelgroot tot groot van formaat.
- Kop De kop is groot en rond, de neus is kort en recht.
De wangen zijn goed ontwikkeld, de oren zijn middelgroot en staan ver uit elkaar. De punten van de oren zijn een beetje afgerond.
- Ogen De ogen zijn groot en rond. De ogen mogen alle kleuren hebben.
- Staat De staart is dik en loopt taps toe in een afgeronde punt.
- Vacht De vacht is kort en dicht. De vacht voelt zacht aan en glanst.
De vacht van de Europese Korthaar hoort aaneengesloten te zijn, een uitstaande vacht mag niet.
- Kleuren De Europese Kortharen mogen alle natuurlijke kleuren en aftekeningen hebben.
Bijvoorbeeld: rood, zwart, crème, wit, blauw en gestreept.
De kleur van de ogen past vaak bij de vachtkleur.
- Karakter Het karakter van de Europese Korthaar is niet even samen te vatten, omdat hij uit meerdere huiskatten met verschillende karakters is ontstaan.
Je hebt Europese Kortharen die zeer aanhankelijk zijn en het heerlijk vinden om bij je op de schoot te liggen.
Er zijn ook katten die graag buiten zijn en het liefst op muizenjacht gaan. Het karakter is grotendeels een erfelijkheidsfactor, dus als je het karakter van de ouderdieren weet

dan heb je een aardig idee van het karakter van de kittens.

Het algemene karakter van een Europese Korthaar is vriendelijk. Ze zijn intelligent en speels. Ze kunnen goed met soortgenoten en ook met honden omgaan, ze hebben geen problemen.

Met een Europese Korthaar kan je er van uit gaan dat je in en om het huis muisvrij blijft.

6. MANX KAT

Lichaam

De Manx lijkt met uitzondering van zijn staart het meest op de ons aller gekende huiskat: ronde kop, stevig, middelgroot, gespierd en voorkomend in de gekende huiskattenkleuren en patronen.

Stevige, middelgrote kat met een goed bottenstelsel die een ronde en compacte indruk maakt. De achterpoten zijn duidelijk langer dan de voorpoten, zodat de rug een oplopende lijn vertoont. De poten zijn gespierd.

Kop

Rond, met een glooiende neuslijn.

Ogen

Groot en rond.

De oogkleur is bij de Manx van ondergeschikt belang, geel, groen en tinten geelgroen komen voor, maar witte katten kunnen ook blauwogig of odd-eyed zijn.

Staart

De volgende vijf staartlengten zijn bekend:

-Stumpy: kort stompstaartje

-Rumpy; Compleet staartloze Manx

- Rumpy Riser: drie heiligbeen wervels (stuitje)Longy: Incomplete, verkorte staart
- Tailed: Manx met volledige staart

Het gedeeltelijk of volledig ontbreken van de staart geeft deze kat in tegenstelling tot wat je zou verwachten geen evenwichtsproblemen. De Manx is een even goede klimmer en evenwichtskunstenaar als zijn soortgenoten in de andere rassen.

Het ras komt zowel in kortharige als langharige variëteit.

Vacht

Er worden twee verschillende vachten erkend, namelijk de korthaar en de halflang haar. De kortharige heeft een dubbele vacht die heel zacht aanvoelt doordat de zachte, korte ondervacht de middellange dekvacht heeft.

Kleuren

Ze worden alleen gefokt in de natuurlijke boerenkattenkleuren, dus kleuren zoals ook voorkomen bij normale Europese huiskatten. Veelvoorkomende kleuren zijn: rood, zwart, blauw, eventueel in tabbypatroon, en met witte aftekeningen of geheel wit.

Karakter

De Manx is een rustige en zachtaardige kat die het goed kan vinden met andere katten en kinderen. Het zijn enorme speelse huisgenoten, maar op een rustige manier (niet zoals bijvoorbeeld de Siamees). De Manx hecht zich aan zijn favoriete persoon in het gezin en dat betekent dat ook dat de kat zijn persoon doorheen heel het huis en de tuin zal volgen, zich 's avonds op zijn schoot zal nestelen. De Manx is een erg leergierige kat en men kan deze dieren dan ook allerhanden trucjes leren zoals apporteren.

7. SCOTTISCH FOLD

Lichaam

De mollige, grappige Scottish Fold is geen menselijk kweekresultaat. Alles aan deze kat is natuurlijk.

Er is ook een langharige versie van deze kat, de Highland Fold en er zijn twee versies, de Scottish Straight en de Highland Straight, met staande oren maar met de typische bouw en vacht van de Fold. In Australië wordt de Scottish met staande oren de Scottish Shorthair genoemd.

De Scottish Fold is middelgroot, gespierd met een middelzwaar bottengestel. De romp is gerond en de poten zijn kort tot middellang in verhouding tot het lichaam. De voeten zijn rond en sierlijk.

Kop

De Scottish Fold heeft een relatief korte nek met daarop een ronde kop met een sterk ontwikkelde kaak, die bij de mannetjes veel sterker ontwikkeld is dan bij de poezen. De neus is kort en vertoont een lichte stop.

De oren staan naar voren en naar beneden gevouwen. Ze staan in een kapvorm en geven de schedel een extra ronde aanblik, de oortopjes zijn rond. Het Fold-gen, verantwoordelijk voor het vouwen van de oren, is dominant. Dit wil zeggen dat maar één van de twee ouderdieren een Scottish Fold moet zijn, opdat er Fold-kittens geboren worden.

De kittens worden echter niet met deze hangoortjes geboren. Na ongeveer 21 dagen beginnen de oren te plooiën. Na 4 weken weet men wie Scottish Fold zal zijn en wie niet.

<u>Ogen</u>	De ogen zijn groot en rond en staan vrij ver uit elkaar.
<u>Staart</u>	Ze hebben een middelgrote tot lange staart.
<u>Vacht</u>	De vacht is dubbel, erg dicht ingeplant en voelt erg zacht aan.
<u>Kleuren</u>	De vacht kan alle kleuren hebben. Veelvoorkomende kleuren zijn: blauw, rood, zwart en crème, eventueel met wit en een tabbytekening, maar ook effen wit komt voor, de oogkleur is meestal koperkleurig of oranje.
<u>Karakter</u>	De Scottish Fold is een zeer rustige, zachtaardige en aanhankelijke kat. Ze houdt van mensen en past zich makkelijk aan. Ze is gezellig, speels en een ideale speelkameraad voor kinderen. De Scottish Fold komt goed overeen met andere katten en zelfs honden.

8.BURMEES

<u>Lichaam</u>	Middelgroot, gespierd en krachtig, een rechte rug en een stevige borst. De poten zijn slank met ovale voetjes.
<u>Kop</u>	Enigszins wigvormig met afgeronde vormen en een krachtige brede onderkaak en kin. De neusrug vertoont een duidelijke stop.
<u>Ogen</u>	Groot en staan wijd uit elkaar. De onderkant van het oog loopt rond, terwijl de bovenkant een rechte lijn volgt.
<u>Staat</u>	Taps toelopend, gemiddelde lengte en een afgeronde top.
<u>Vacht</u>	Korte, dicht aanliggende vacht met weinig tot geen ondervacht. De structuur van het haar is fijn en zijdeachtig. Vacht heeft een mooie diepe glans.
<u>Kleuren</u>	<p>De vachtkleur in nuances die bij geen enkel ander ras voorkomt. De onderkant van het lichaam is altijd lichter dan de rug en de poten en de overgang tussen de kleurnuances verloopt vloeiend. Het gezicht en de oren mogen contrasteren qua kleur, maar markeringen, witten haren en strepen in de vacht zijn niet toegestaan. Vachtkleuren die voorkomen zijn: chocolade, blauw, bruin, lilac, rood, crème en cinnamon. Eveneens in bruin, blauw, chocolate en lilac tortie.</p> <p>Typisch aan Burmees is de kleurschakering van donker op kop, poten en staartpunt, naar licht op het lichaam en de buik. Dit is een uiting van een albino-gen waardoor de kleur niet volledig tot uiting komt op de warmste delen van de huid.</p>

Het typische kenmerk van de Burmees is de donkere kleur op de extremiteiten (oortoppen, staartpunt, poten). De Amerikaanse Burmees komt enkel voor in de kleuren bruin, blauw, chocolate en lilac. De Europese variant heeft beschikking over een breder kleurenpalet (o.a. cinnamon, fawn en zelfs schildpad)

De Europese Burmees heeft meer oriëntaalse trekken met een driehoekig gezicht. De Amerikaanse variëteit heeft een ronder gezicht en meer gedrongen uiterlijk.

Karakter

Burmezen zijn bijzonder vriendelijke en aangename katten. Ze zijn speels en hebben dus veel aandacht nodig.

Burmezen kunnen ook vocaal zijn. Indien ze zich vervelen of niet tevreden zijn laten ze makkelijk hun stem horen.

De Burmees is zeer intelligent. Ze leren snel en worden daarom soms 'hond katten' genoemd omdat ze relatief gemakkelijk dingen kunnen aanleren, zoals apporteren. Ook deuren openen behoort tot hun specialiteit.

Burmezen zijn sociale katten bij uitstek en kunnen het uitstekend vinden met kinderen, andere katten en honden.

9.SIAMEES

Lichaam De Siamees heeft een slanke, elegante en lenige bouw. Het sierlijke lichaam is lang en gespierd. De achterhand is hoger dan de voorhand. De poten zijn slank en lang, de voeten ovaal.

Kop De lange, wigvormige kop wordt gedragen op een lange, slanke nek. De kat maakt een levendige en intelligente indruk. De oren zijn groot en puntig, breed aan de basis. De oren zetten de lijnen van de wig voort.

Ogen De blauwe, amandelvormige ogen zijn schuin geplaatst, maar niet diepliggend.

Staat De staart is lang en dun en loopt spits toe als een zweep.

Vacht De vacht is zeer kort, fijn, glanzend en glad aanliggend.

Kleuren De points bevinden zich op de kop als masker, op de oren, poten, voeten en staart.

Karakter De Siamees is de meest extraverte van alle kattenrassen. Ze hebben een uitgesproken karakter en ze staan bekend om hun luidruchtige, maar melodieuze stem. Siamezen hebben een enorme behoefte aan sociaal contact en zijn erg bezitterig. Ze hebben nood aan aaien, knuffelen en ze zullen er alles aan doen om aandacht te krijgen. Het is ook de ideale schootkat.

De Siamees is een vrolijke, speelse kat die erg goed overeen komt met andere katten en honden. De Siamees is ook perfect te trainen, ze apporteert, zit, rolt op eenvoudig verzoek. De Siamees is één van de langst levende katten.

10.OOSTERSE KORTHAREN

- Lichaam Middelgroot met een slanke bouw en een fijne bottenstructuur. De kat moet een lenige, sierlijke en elegante indruk maken en mag nergens grofheid vertonen. De achterhand staat hoger dan de voorhand en de poten zijn slank, lang en hebben een fijne bottenstructuur. De voetjes zijn ovaal.
- Kop Wigvormig en dient met de schuingeplaatste oren een perfecte driehoek te vormen. De kin mag niet te geprononceerd zijn, maar ook zeker niet terugvallen, want dan lijkt het alsof de kat in het geheel geen kin heeft. De neus is lang en de neusrug vertoont geen stop. Oren zijn groot, schuingeplaatst.
- Ogen Amandelvormig, iets schuin geplaatst met een levendige, expressieve uitdrukking.
- Staat Lang en ovaal, dun en loopt naar het einde smaller toe.
- Vacht Zijdezacht, kort en fijn van structuur. Betrekkelijk weinig ondervacht.
- Kleuren Mag in ontelbare kleuren en patronen gefokt worden met uitzondering van het himalayapatroon.
Bekendste effen kleuren zijn: havana, ebony, rood, crème, cinnamon, fawn, lavendel en blauw.
Vier tabbypatronen: blotched, mackerel, spotted en ticked. Torties: zwart, blauw, chocolate of lilac met rood getinte vlekjes. Particolors: combinaties met alle mogelijke kleuren of patronen. De ogen behoren groen te zijn.

Karakter

Vergelijkbaar met het karakter van de Siamees. Ze kunnen prima opschieten met andere katten en honden. Ook met kinderen gaan ze erg goed om. Ze zijn sociaal ingesteld, kan niet hele dagen alleen zijn. Ze zijn afhankelijk en worden graag geaaid en geknuffeld. Ze zijn erg speels en blijven dit tot op de hoge leeftijd. Ze staan graag in het middelpunt van de belangstelling en zullen visite grondig inspecteren en geaaid willen worden. Ze zijn erg nieuwsgierig. Het zijn ideale katten voor mensen die een extraverte, afhankelijke en speelse kat kunnen waarderen en gecharmeerd zijn van het elegante en slanke uiterlijk.

1.VACHTVERZORGING

Begin altijd in de richting van de haren. Bij katten met een lange vacht volgen dan de okselholten, de binnen- en buitenzijde van de bovenbenen en de staart en de kraag. Bij langharige katten moet ook de vacht tussen de tenen op vuil en klitten worden gecontroleerd.

A.LANGHARIGE VACHT

- Strooi talkpoeder op de vacht.
Talkpoeder vooral bij showkatten.
- Wrijf het poeder in de vacht. Begin bij de staart en werk naar het hoofd toe.
- Borstel de vacht grondig. Het poeder moet worden verwijderd en de vacht moet van de huid af gaan staan.
- Kan met een grove kam vanaf de staart naar de kop om te controleren of er nog klitten zitten.
Besteed vooral veel aandacht aan het onderlijf en de oksels.
- Maak de ogen, neusgaten en de binnenkant van de oorschelpen schoon met een vochtig wattenstaafje of een borsteltje. Let er wel goed op dat je niet echt de oren in gaat met het wattenstaafje.
- Katten met halflang haar.
(Burmese, Maine Coon), om te voorkomen dat de kat te veel losse haren inslikt, moet je deze dieren tijdens het wisselen van de vacht vaker kammen. Een metalen kam en een borstel hebben hun waarde bewezen.
- Langhaar katten
(Pers). Het kammen van een langhaarkat vraagt veel zorg. Zo'n vacht bijzonder veel aandacht. Maak met je vingers eerst voorzichtig alle knopen los en scheid de aan elkaar zittende haren met een breinaald of een grove kam van elkaar. Erge klitten moet je met een schaar voorzichtig uit de vacht knippen. De eerste kambeurt vindt met een grove kam van metaal of kunststof plaats. Vervolgens kam je met de vacht met een fijnere kam en er afsluiting met een synthetische borstel of een borstel met natuurharen. Een langhaarkat gaat meestal eenmaal per jaar in bad.

B.KORTHARIGE VACHT

- Verwijder met een metalen stofkam (een fijne kam zoals een vlooiengkam), losse haren, stof en vuildeeltjes en eventueel parasieten. Werk van de kop naar de staart.
- Voor katten met een dikke korte vacht kun je een rubberborstel gebruiken.
- Gebruik voor katten met een zeer fijne korte vacht een zachte haren borstel.
- Wrijf de vacht glad met een lapje zijde of fluweel, een zeem of een speciale verzorgingshandschoen.
- De vacht van alle korthaarkatten glanst schitterend als je er met een zijden- of nylondoek overheen strijkt.
- Korthaarkatten met een pluizig afstaande vacht (Brits Korthaar, Exotic Shorthair) Alleen met een gewone kam tot bij de vachtbasis kammen en vervolgens met een borstel borstelen.
- Katten met een zijdezachte vacht (bijvoorbeeld Siamees en Birmaan). Strijk eenmaal per week met vochtige handen of met een zeem over de vacht. Als de kat van vacht wisselt, kan je hem zacht met een borstel met rubberen nopjes masseren. Wees voorzichtig, want te heftig borstelen kan kale plekken veroorzaken. Vooral de huid op de schouders is hiervoor gevoelig. Om de huid te masseren, kan je de kat met een stofkam tot op de huid. Borstel de vacht vervolgens met een natuurhaarborsel opnieuw.

2.ANDERE ZAKEN OVER DE HUID EN DE VACHT

A.ZACHTE WARME KNOBBEL IN DE HUID

Door het vechten met andere katten ontstaan bij kittens wondjes, die vaak niet eens bloeden. Toch kunnen die soms tot bloedvergiftiging leiden. Door het kanaal van de hoektand dringt een grote hoeveelheid bacteriën in de wond, die onder de huid een optimaal klimaat hebben om zich te ontwikkelen. Bijtwonden kunnen daarom het beste door een dierenarts worden behandeld. Zonder antibiotica is er kans op abscesvorming. Dit absces is dan in feite een holte die is gevuld met ontstekingsvocht en vorm meestal een zachte, warme knobbel in de huid,

In de meeste gevallen zal het een paar dagen duren voordat de kat hier ziek van wordt. Het gevolgd is dat hij zal wegkruipen en dat er haren zullen uitvallen.

De dierenarts zal een dergelijk absces openen onder een lichte roes.

B.ROOS

Schilfers op de huid betekent heel vaak: roos.

Oorzaak; de oorzaken kunnen een hormoonziekte, allergie of parasieten zijn. Er moet naar de oorzaak gezocht worden en er moet een passende behandeling komen. Soms is er echter geen oorzaak te vinden.

Belangrijke oorzaak : stress! En gebruik van foute producten.

Behandeling:

Het is altijd belangrijk om de roos te bestrijden, omdat zicht aan de schilfers veel ziekteverwekkers kunnen hechten. Door die grote hoeveelheid ziekteverwekkers op de huis is de kans op een huidinfectie veel groter. Een speciaal dieet met veel vetzuren helpt om de verhoogde schilfering tegen te gaan. Maïsolie door het eten wil ook wel eens helpen. Wassen met een speciale anti-roos shampoo werkt doeltreffend, maar moet soms regelmatig herhaald worden en niet elke kat vindt wassen prettig. Roos bevordert ook de aanmaak van klitten.

C.ACNE

Ook katten kunnen acné hebben.

Het is een ophoping van vet (talg) en vuil in een gebied waar veel talgklieren aanwezig zijn. Bacteriën kunnen voor een diepe ontsteking zorgen. Deze is zichtbaar als met etter gevulde puistjes. Door opeenhoping van talg zijn zwart-bruine 'mee-eters' zichtbaar. Dit is niet besmettelijk.

De behandeling bestaat uit twee delen:

- 1 maal per dag het talg en vuil verwijderen met 70% alcohol op een watje
- Minimaal 1 week de infectie van binnenuit bestrijden met behulp van antibiotica. Dit middel is op recept te verkrijgen bij de dierenarts. Dit betekent dat de dierenarts het dier op consultatie moet zien.

Laat voor de zekerheid ook een huidafkrabbel maken door de dierenarts. Dit kan dan worden onderzocht. Blijf de behandeling met alcohol regelmatig herhalen, omdat de aandoening weer terug kan komen.

D.OPEN WONDEN

Anders is het bij open wonden. De stollingstijd bij de kat is half zo lang als bij de mens. Na aan krab ligt er na max. 3 minuten een beschermend laagje over de wonde, dat indringen van ziektekiemen tegengaat. Hierdoor wordt de genezing bevorderd. Met het likken komen afweerstoffen in de wonde. Laat de kat dus kleine wondjes rustig likken.

E.ZON EN HUID

De aan de zon blootgestelde huid van een kat vormt pro-vitamine, een stof die het lichaam in vitamine D - belangrijk voor de huid, botten en vacht - verandert. Door het wassen wordt een deel opgenomen. Deze vitamine is belangrijk voor de calcium fosforbloedspiegel en dus van groot belang bij de skeletvorming. Vitamine D zit ook in het droogvoer. Wees dus voorzichtig met het toedienen van deze vitamine, want teveel kan schadelijk zijn. Witte of lichte katten kunnen verbrandingsverschijnselen krijgen aan de oorpunten. Let dus goed op de oren van dergelijke katten als ze veel buiten zijn. In het ergste geval moet een deel van het oor worden geamputeerd.

F.LIKKEN EN WASSEN

Bij het schoonmaken van de vacht krijgt de kat afgestorven en losse haren naar binnen. De haren worden niet door het maagzuur opgelost. De onverteerbare haren kunnen een haarbal van soms wel ter grootte van een tennisbal veroorzaken. Het is dus belangrijk dat de kat deze haren kwijtgeraakt. Zet een potje kattengras in de vensterbank. Dit wordt door de kat gegeven en door overgeven komt ook het ingeslikte haar weer naar buiten. De meeste katten wassen zich vaak. Katten van één familie geven elkaar vaak een wasbeurt en een moederpoes besteedt veel tijd aan het wassen van haar kittens. Veel katten wassen zich uitgebreid als ze door een mens zijn geaaid of aangeraakt. Een acceptabele reden is dat ze een niet-gewenste geur willen verwijderen. Een kat verzorgt zich met de tong en de voorpoten. De haakvormige deeltjes op de tong (papillen) worden als een borstel en kam gebruikt.

Met de voorpoten worden de plaatsen bereikt waar de kat met de tong niet kan komen. Hij likt een voorpoot nat en veegt hiermee over het hoofd. Hij herhaalt deze procedure met de andere poot. Klitjes worden met de tanden ontward en de tanden worden ook gebruikt om vuil tussen de klauwen weg te halen.

Katten reageren vaak met wassen op situaties waarin ze bang zijn of geen raad weten met een probleem, dit is overspronggedrag.

Overdreven wassen kan worden veroorzaakt door een emotionele storing. Dit kan weer leiden tot medische problemen (denk aan de endorfines en dwangneuroses). De wasbeurten van de moederpoes versterken de sociale band tussen moeder en kittens. Het wassen is een noodzakelijk onderdeel van de temperatuurregeling. Het speeksel neemt de koelende waarde van het transpiratievocht over.

G.KATERSTAART

Een katerstaart (vette staart) moet je om de volgende manier behandelen:

Eerst schoonmaken (ontvetten) met alcohol 70%. Als de staart aardig vetvrij is, droogwrijven. Dan het babypoeder tussen de haren op de staart strooien. Als de staart namelijk nog nat is, zal het poeder klonteren en die zijn niet meer zo eenvoudig tussen de haren weg te halen. Het poeder vooral strooien op de plekken waar de katerstaart het ergste is. Dit is meestal het stuk wat het dichtste bij de rug zit. Het poederen moet je 2 à 3 x daags herhalen. Na ongeveer een week zal de vette staart moeten verdwijnen. Let er wel op dat als je de staart toch weer vet is dat je dan de alcohol moet gebruiken. Je ziet zelf wel of het nodig is.

Overige interessante zaken.

De vacht van een huiskat is waterafstotend en laat het vocht niet tot aan de huid doordringen. Als nakomelingen van woestijn- of savannedieren zijn katten aan vochtig en koud weer lichamenlijk weinig aangepast.

H.ALLERLEI

Als gevolg van de beharing transpireren katten nauwelijks en kunnen op die manier dus geen vocht verdampen. De huid heeft geen zweetklieren.

Een kat die het te warm heeft zal zich wassen (verdamping van het vocht koelt af).

Een kattenhaar groeit ongeveer 3 mm per dag. Ondanks het feit dat elke haar nog geen gram weegt, sleept een normale huiskat ongeveer een pond vacht mee. Als de haren ongeveer 4 cm lang zijn, sterven ze af en uit de wortel groeit een nieuwe. De dode haren blijven nog een tijdje in de huid en worden pas door middel van wassen of kammen 'ontworteld'.

Kortharige kunnen we met behulp van een zeem helpen en ook handen waar we crème op gesmeerd hebben (gewoon: licht vochtig) 'zuigen' bij het aaien of afgestorven haren mee. Op die manier voorkomen we dat er teveel haar op de bank en in het tapijt terecht komt.

Een kattenwasje is onvoldoende bij de Pers. Hierbij is ondersteuning van ons nodig. De afgestorven lange haren kan de kattentong niet in zijn eentje verwijderen. Dagelijks moet de vacht worden doorgekamd en op klitten worden onderzocht. Begin al bij een jong dier met dagelijkse borstelmassage, dan is het dier er niet alleen gewend maar geniet van de hele procedure als een algehele aaipartij.

Klitten bij langharige katten worden met de vingers uit de vacht verwijderd. Hierna uiteraard nog goed kammen. Dikke knopen eventueel met een schaar eruit knippen.

Bij de mens ontstaat bij kou kippenvel. Ook katten reageren op koude. Dit doen ze door het haar rechtovereind te zetten. Hierdoor ontstaat er een met lucht gevulde isolatielaag tussen de onderwol en dekharen.

Als de haren van een kat rechtop gaan staan bij warm weer, dan is hij ziek. In zo'n geval moet je direct voor aanvullende warmte zorgen. Bij de kachel zetten of een warme kruik geven. Als het te lang duurt, natuurlijk contact opnemen met de dierenarts.

Denk er aan dat je de kamers verwarmt, de lucht in de meeste kamers vreselijk droog is. Dat kan leiden tot extreme haaruitval bij de katten. Luchtbevochtigers helpen dit probleem op te lossen.

Bij sommige katten kun je aan de hand van de babyvacht zien hoe ze er als volwassen kat uitzien. Dit geldt niet altijd voor maskerkatten.

Maskerkatten worden meestal met een witte vacht geboren en pas later tekenen zich in de vacht de donkere vlekken op de poten, neus, staartpunt en oren af.

Uit onderzoek is gebleken dat een gezichtsmasker het knipperen met de ogen versterkt. Dat wordt dan weer verklaard met dat katten eigenlijk bosbewoners zijn en dat het masker ook in het donker te zien is. Zoals bij de hele grote familie van katten is bij de huiskat een zwart exemplaar niet zeldzaam, een albino daarentegen wel. Ook bij de leeuwen en tijgers kunnen gedeeltelijke albino's met blauwe in plaats van rode ogen en aftekening in een lichte vacht voorkomen. Zwarte zijn ook bij wilde katten vaak te vinden. De bekendste is de zwarte panter (luipaard) en de zwarte jaguar. Maar ook alle kleine gevlekte Zuid-Amerikaanse hebben zwarte dieren in hun worpen.

Echte albino's komen zo goed als niet bij de kat voor. Het familie-gen van de Siamees onderdrukt een krachtige grondkleur, maar de vacht is licht en niet wit. De witte vlekken, die veel katten hebben wordt door een gen veroorzaakt, dat vormen van vachtkleur op bepaalde delen van het lichaam onderdrukt. Puur witte katten dragen een gen, dat alle vachtkleuren onderdrukt.

De discussie omtrent witte katten met blauwe ogen is nog altijd niet geluwd. In ons buurland Duitsland is het fokken van witte katten, ook met een andere kleur ogen, bij de wet verboden.

In de rest van Europa beperkt men zich tot nestcontrole. Is een kitten doof dan mag met deze ouders en natuurlijk met dat kitten niet meer worden gefokt. Het fokken van Siamezen, die tenslotte wit met een masker zijn is overal toegestaan.

Een schildpad geldt in veel landen als geluksbrenger. Waarschijnlijk omdat toen al kattenvrienden zagen dat deze kleur een zeldzame kleur was. De reden is simpel: alleen vrouwtjes kunnen schildpad of tortie-collies tonen, want de driekleurigheid is aan het geslachtschromosoom gekoppeld. Driekleurig zijn trouwens ook de blauwcrème katten, die hierdoor ook altijd van het vrouwelijke geslacht zijn.

Elke duizendste schildpadkat blijkt aan de buitenkant een kater te zijn. Deze tweeslachtige zijn echter niet vruchtbaar. Er is slechts één uitzondering bekend.

De dekharen van de Noorse Boskat die zich in het koude jaargetijde in een dikke vacht hult, lijkt altijd een beetje sliertig. Vooral aan de borst, de bovenpoten en de staart is de vacht zeer weelderig. Deze haren hebben een laagje met veel vuil- en waterafstotende vetten zodat ijs, regen en sneeuwvlokken er niet op blijven hechten en ook stofdeeltjes geen kans krijgen. De Noorse Boskat is een huiselijke kat die echter ook van uitbundige zwerftochten houdt.

Net als lynx hebben de Maine Coon, de Siberische en de Noorse Boskat dikke haarplukken tussen de teenballen. Als ze door de sneeuw lopen of door een moeras, spreiden ze de tenen uit elkaar. Hierdoor krijgen ze een groter draagvlak en zakken ze nauwelijks weg.

Als je kat een wandeling door de sneeuw heeft gemaakt, kun je het best de poten van de klonten sneeuw ontdoen. Als ze te lang blijven, kan dit leiden tot verwondingen.

Bijna 30% van alle katten in het binnenland van West-Europa zijn cypers (getijgerd), terwijl in de havens van de hele wereld meestal zwarte en zwarte-witte katten te vinden zijn.

Bij zwarte katten glinstert de vacht goud- of zilverachtige door invallend licht. Dit wordt veroorzaakt door vlekken zonder pigment in de voor de rest zwartbruine vacht. Deze vlekken reflecteren het licht en leiden tot een optisch bedrog voor onze ogen. Hoe langer de vacht hoe meer glanseffect. Als in de nacht de koplampen van een auto de vacht laten oplichten is dit effect het grootst.

Alle zwarte katten hebben minstens één witte haar in de vacht, meestal aan de borst.

Bij éénkleurige katten is in de zon de zogenaamde schaduwtekening te zien. Heel flauwtjes schijnen dan de strepen van de voorvaderen door. Bij zwarte dieren valt het op dat de haren donkerrood of donkerbruin zijn.

De tastharen van katten die naast de lippen groeien, kunnen worden bewogen. De neutrale houding is een rechte hoek ten opzichte van de kop. De haren zijn meestal net zo lang als het dikste deel van het lichaam. Op deze manier kunnen ze beoordelen of ze door een dunne buis heen kunnen. Bij een

controle van het eten worden de haren naar voren gebogen en de prooi voorzichtig aangeraakt. Als de kat aan het voer wil snuffelen, dan worden de haren langs de wang gelegd. Hierdoor zijn de tastharen zo goed als uitgeschakeld en kan de kat zich concentreren op het aroma dat de neus prikkelt.

Tijdens de eerste levensweken van de kittens worden de snorharen van de kittens door de moeder vaak ingekort om te verhinderen dat de jongen te snel zelfstandig worden.

Het 'gen' voor lange haren is recessief, dat betekent dat een kitten alleen langharig is als zijn beide ouders hem dat kenmerk 'langharig' hebben meegegeven. Toch komen in de nesten van huiskatten en vaak ook bij Siamezen en Karthuizers half langharige en langharige baby's voor. Als namelijk zowel de vader als de moeder elk een gen voor korte en een voor lange haren dragen dan is het mogelijk dat nakomelingen langharig zijn.

Uit kruisingen tussen korthaar katten met een langhaar-gen zijn nieuwe rassen zijn ontstaan zoals bijvoorbeeld de Tonkinees en de Balinees.

Hoe donkerdere de Siamese vacht, hoe donkerblauwer de ogen kijken. Siamese katten, wiens vacht op ivoor lijkt, hebben bijzonder bleek-blauwe ogen.

Ook in een flat krijgen (half)lange harige katten hun wintervacht. Hun achterpoten worden met pluizige 'broeken' omgeven en rond de nek groeit een dikke 'sjaal'. Tijdens de haarwisseling vliegen meer haren rond dan anders. Ondersteun de wissel van het haar door de kat dagelijks te borstelen en let op een hogere luchtvochtigheid in de woonkamer.

Het wisselen van de vacht wordt niet alleen door de kou maar ook door het korter worden van de dagen ingeluid. In deze tijd van het jaar stellen de stofwisseling en hormoonhuishouding zich bij een tekort aan licht op de wintertijd in.

L.OREN

Een gezond kattenoor heeft niet veel verzorging nodig. Je kan een speciaal verzorgingsproduct voor honden- en kattenoren kopen.

Je brengt hiervan een beetje aan op een wattenschijfje (omdat dit niet pluist) en je reinigt het oor van de kat.

Maak het oor nooit verder schoon dan je kan zien en gebruik geen wattenstaafjes.

Overmatige, donkergekleurde, wasachtige afscheiding kan duiden op mijten.

In dit geval moet je naar de dierenarts gaan.

Het kan gebeuren dat je oordruppels moet inbrengen. Hou het hoofd van de kat dan een beetje schuin, laat de druppels in het oor vallen, hou het oor dicht, wrijf even en laat de kat dan los.

Het is belangrijk dat je de kat even vasthoudt want als je de oordruppels in het oor laat vallen, dan zal ze met haar hoofd schudden en zal een deel van de medicatie onmiddellijk uit het oor geraken.

Hoe herken je oorproblemen?

In de meeste gevallen van oorproblemen is er sprake van otitis externa: een ontsteking van de uitwendige gehoorgang. De bekleding van de uitwendige gehoorgang bestaat uit gewone huid.

Net als de rest van de huid wordt ook de oorhuid gekoloniseerd door een aantal verschillende bacteriën. Deze wonen daar in goede harmonie met elkaar en de kat. Door een veranderd milieu in het oor kan de harmonie verstoord raken: bepaalde bacteriën of gisteren groeien dan extreem en nemen de overhand. Vaak scheiden die boosdoeners vervolgens stoffen uit waardoor het milieu nog gunstiger wordt voor hen en ongunstiger voor de normale bacterieflora. Zo ontstaat een vicieuze cirkel: de kat raakt zonder hulp de ontsteking van de uitwendige gehoorgang niet meer kwijt.

Door de pijn en jeuk in het oor krabt de kat naar het oor (en veroorzaakt zo soms een krabplek vlak eronder) en schud met het hoofd. Door het schudden kan een bloedvat in de oorschelp 'springen'.

Daardoor loopt dan de oorschelp vol bloed (Dit heet een oorhaematoom). Het ziet er uit als een opgeblazen ballonnetje in het oor. De dierenarts zal deze complicatie behandelen. Soms houdt de kat het hoofd scheef.

De gehoorgang ziet er vaak vies uit door veel zwart oorsmeer en soms zelfs pus, waarbij de huid van de gehoorgang vaak rood en soms ook gezwollen is.

Zelden is sprake van een middenoorontsteking: otitis media. Dit kan ontstaan vanuit een otitis externa, bijvoorbeeld als het trommelvlies beschadigd is. Vaker echter ontstaat een otitis media door aanvoer van een bacteriële infectie via de bloed. Dieren met een middenoorontsteking houden vrijwel altijd het

hoofd scheef. Vanwege de infectie en de pijn is vaak sprake van koorts en een algeheel zieke indruk (sloom, niet eten,...)

Ontstaan van oorproblemen

Elke kat kan een otitis externa krijgen als het milieu in het oor verandert door:

- Zuurstofgebrek voor de normale bacterieflora. Bijvoorbeeld door verstikking ten gevolge van een overmaat aan oorsmeer. Sommige katten produceren te veel oorsmeer: vooral als er sprake is van oormijt wordt de oorsmeerproductie enorm verhoogd. Sommige katten hebben zoveel haren in hun oor dat het oorsmeer daarin blijft plakken en aancoekt/
- Bij alle vormen van allergie verandert het milieu van de huid en groeien gemakkelijk de verkeerde bacteriën en ook gisten ten koste van de normale flora. Dit betreft de huid van het hele lijf en kan dus ook in de oren spelen! Denk aan voedselallergie en atopie.

Wat is eraan te doen?

Ga naar de dierenarts! Nooit zelf behandelen want het kan erge problemen veroorzaken.

De preventie van otitis externa bestaat uit het behandelen van de eventuele onderliggende allergie. Bij katten die regelmatig otitis externa gehad hebben, kan de dierenarts een oorcleaner voorschrijven.

Deze dient uitsluitend ter preventie en dient juist weer niet gebruik te worden als er al sprake is van een ontsteking (roodheid, zwelling, pijn, ...). Bij de ontsteking kan een oorcleaner de symptomen verergeren.

De behandeling van otitis externa dient (elke keer!) voorgeschreven te worden door de dierenarts, nadat men hem/haar het oor heeft laten controleren. De dierenarts zal controleren of een oormijtinfectie de basis vormt van de problemen. Die oormijt dient natuurlijk effectief bestreden te worden.

Bij de controle kan indien nodig (soms onder sedatie) het oor voorbehandeld of gespoeld worden. Veel voorgeschreven middelen kunnen namelijk schadelijk zijn als het trommelvlies beschadigd is. In de meeste gevallen zal een antibacterieel ontstekingsremmend en soms ook anti-gisten middel voorgeschreven worden. Dit dient men minimaal twee weken te gebruiken volgens voorschrift en pas te stoppen nadat de dierenarts het oor gecontroleerd heeft. Indien men te kort behandelt bestaat een grote kans op herhaling van de problemen.

Door de te korten behandeling heeft men dan echter ongevoelige bacteriën uitgeselecteerd en zal de behandeling steeds moeilijker en minder succesvol worden.

Bij chronische of ernstige gevallen zal de dierenarts regelmatig wat materiaal uit het oor afnemen en laten kweken om zo gericht mogelijk te kunnen behandelen. De behandeling van otitis media zal altijd bestaan uit een antibioticumkuur middels tabletten.

Vooruitzichten

Een ongecompliceerde otitis externa (of media) zal normaalgesproken goed genezen mits men voldoende lang behandelt. Indien er sprake is van een achterliggende oorzaak hangt het vooruitzicht natuurlijk met name daar vanaf. Oormijt dient grondig bestreden te worden en men dient de effectiviteit van die behandeling weer door de dierenarts te laten controleren. Genezing van atopie of voedselallergie is niet te verwachten: de symptomen zullen meestal levenslang behandeld moeten worden met speciale voeding en/of medicijnen of voorkomen moeten worden door een hypoallergeen dieet.

Het voornaamste doel van de behandeling is dan de situatie voor het dier en de eigenaar leefbaar te maken en te houden. Indien een chronische ontsteking is ontstaan, is de huid in het oor vaak verdikt en geplooid. In de plooiën is continue een broeierig en verstikkend milieu aanwezig en steeds de oorzaak van een nieuwe of aanhoudende infectie.

Alleen door een zeer grondige behandeling, onder intensieve begeleiding van de dierenarts, kan dan soms genezing verkregen worden. Vervolgens dient dan levenslang en voldoende vaak een preventief middel zoals oorcleaner gebruikt te worden.

Als de kat verschillende keren na elkaar een oortsteking doet dan kan er een operatief ingrijpen noodzakelijk zijn.

J.OGEN

Je controleert de ogen van de kat, Er kan een beetje vuil zitten in de ooghoeken. Dit kan je weghalen met een in lauw water gedrenkt wattenschijfje.

Let ook op het knipvlies. Dit is het derde ooglid. Dit vlies beweegt zicht van de ooghoek, kant van de neus, over het oog naar de andere zijde.

Bij een gezonde kat is dit vlies niet zichtbaar. Het wordt pas zichtbaar als er stof of kattenbakkorrels in het oog zijn terecht gekomen.

Je kan het verminderen door het oog met een beetje verdund oogwater te deppen. Als het knipvlies zichtbaar is, is het ook mogelijk dat de kat ziek aan het worden is. Als het knipvlies binnen de 24 uur niet is verdwenen, moet je een dokter raadplegen.

Als het knipvlies maar in één oog te zien is, zit er meestal iets in dat oog. Als het knipvlies in twee ogen te zien is, wijst dit meestal op het feit dat de kat ziek aan het worden is. Als het knipvlies binnen de 24 uur niet is verdwenen, moet je een dierenarts raadplegen.

Als de kat last heeft van traanogen, kan dit wijzen op niesziekte of katteninfluenza, vooral als de traanogen gepaard gaan met niezen.

Eventueel kan het ook duiden op een allergie. Sowieso moet je de dierenarts raadplegen.

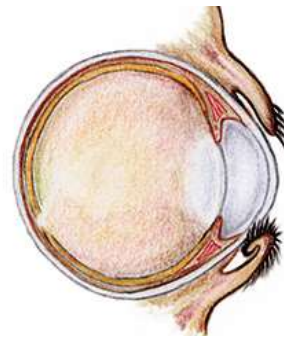
Entropion

Onder entropion verstaan we het naar binnen krullen van een deel of van gans de ooglidrand. Er bestaan verschillende vormen; bijvoorbeeld hoog-, middel-, laaggradig, ingedeeld volgens de uitgebreidheid van het omkrullen. Vaak is het enkel het onderooglid omgekruld.

Haren van de huid wrijven dan tegen de oogbol en veroorzaken irritatie. De kat traant en knijpt de oogleden meer toe. De slijmvliezen zijn roder. Ook letsels in het hoornvlies zijn mogelijk, oppervlakkig of diep. In een beperkt aantal gevallen perforereert het hoornvlies.

Bij een lichte graad van entropion wordt vaak enkel wat beschermende oogzalf al dan niet met een antibioticum bij, gebruikt. Geregeld wordt nadien gecontroleerd hoe het omkrullen evolueert.

Bij meer uitgebreide gevallen, vooral indien er beschadiging is van het hoornvlies, wordt de patiënt geopereerd. Er wordt een stukje huid weggenomen dicht bij de ooglidrand zodat deze niet meer omkrult; Deze techniek wordt Hotz-Celus genoemd. Soms wordt in dezelfde chirurgie ook nog het

ooglid verkort. Deze definitieve operatie wordt best pas uitgevoerd als het hoofd van het dier al grotendeels uitgegroeid is.

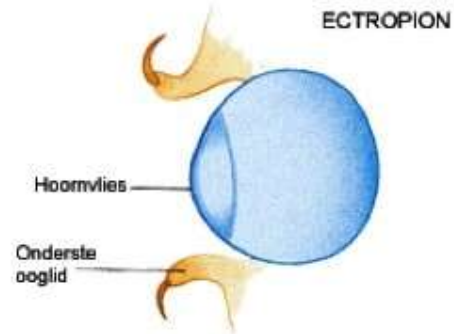
Indien het dier de neiging heeft om te wrijven aan de oogleden of over de grond te schuren, dan moet hij/zijn tijdelijk een kraag dragen na de ingreep. Als nabehandeling wordt een antibioticumzalf 3x daags op de oogleden en de oogbol aangebracht. De draadjes worden na 10 a 12 dagen verwijderd. Sommige chirurgen gebruiken draadjes die vanzelf verdwijnen (resorbeerbare draad).

Ectropion

Onder ectropion verstaan we het naar buiten krullen van (delen van) de onderste ooglidrand.

Van een te ruimte oogspleet wordt gesproken als de oogspleet duidelijk ruimer is dan noodzakelijk om de sclera (wit van het oog) te bedekken.

Aangezien de ooglidrand naar beneden hangt gaat het oog sneller uitdrogen en kunnen er stof en vuil makkelijker het oog gaan infecteren. Zo ontwikkelen deze katten een chronische conjunctivitis, deze kan operatief gecorrigeerd worden.

Als behandeling wordt er operatief een V-Y plastie gedaan. Eerst wordt er een driehoek uit de ooglidrand weggesneden waarvan de hoogte gelijk is aan de basis van de driehoek.

Daarna wordt de wond in een Y-vorm dicht gehecht met afzonderlijke hechtingen.

Aard oogproblemen

De oogproblemen bij een dier zijn te onderscheiden in aandoeningen van het oog zelf en uitsluitend van de slijmvliezen van de oogleden. In principe moeten alleen zalven met vitamine A en antibiotica gebruikt worden. Wanneer er corticosteroïden (bijnierschorshormonen) worden toegepast moeten we voorzichtig zijn.

Wanneer er echte beschadigingen op het oog zitten mogen ze zeker niet gebruikt worden.

Het is verstandig eerst een fluorescietest door de dierenarts te laten doen om zeker te zijn dat er geen ernstige beschadigingen op het oog aanwezig zijn.

Traanstrepen

Verder kunnen traanstrepen ontstaan door een niet goed werkend traanafvoerkanaal in de binnenste ooghoek. Dit kan dicht zitten of niet aanwezig zijn. Ook hier kan een definitieve diagnose gesteld worden met behulp van fluoresceïne.

Dichtzittende traanbuizen kunnen meestal makkelijk worden doorgespoeld. Maar is vaak niet mogelijk bij katten. Wat wel kan is dat de dierenarts een nieuw kanaal aanmaakt.

Wanneer de oorzaak van de traanstrepen komt door de naar binnen gedraaide oogleden (entropion) zie je vaak een beschadiging van het oog zelf door de haartjes op de ooglidranden, die een soort zweer op het oog veroorzaken. Door een operatieve ingreep moeten de oogleden teruggezet worden in de juiste stand, de ogen zelf moeten langdurig met antibiotische zalven behandeld worden en daarna gedruppeld.

Slecht tot matig zien is voor vele dieren een normaal verschijnsel. In principe zien ze slechts bewegende voorwerpen goed.

Staar

Wanneer een kat veel drinkt, kunnen ze suikerziekte hebben en krijgen ze vaak staar. Wanneer je op tijd dit opmerkt, kan je hier nog iets aan doen.

Een staaroperatie geeft goede resultaten wanneer je er snel genoeg bij bent. Wanneer er sprake is van ouderdomsstaar, is een operatieve ingreep vaak af te raden.

Blinden katten kunnen zich vaak redden, zolang er niets gewijzigd wordt in de inrichting thuis.

Oogverwondingen

- Als een oogbol uit de oogkas raakt, probeer die dan niet zelf terug te duwen. Leg voorzichtig een nat en koud kompres op de oogbol en schakel de dierenarts in.
- Zit er een vreemd voorwerp op het oog, spoel dat dan weg. Leg voorzichtig een koud en nat kompres op de oogbol en schakel de dierenarts in.
- Is het oog geïrriteerd, was het dan met overvloedig lauw water. Voorkom dat de kat in het oog krabt. Probeer voorzichtig de oorzaak van de irritatie te achterhalen en schakel de dierenarts in.

K.HUIDPLOOIEN

Dit is typisch voor kortsnuitige katten. Deze huidplooien kunnen voor heel wat problemen zorgen. Je kan best vochtige babydoekjes kopen en de huid tussen de twee plooien hiermee proper maken. Minstens wekelijks controleren want katten krijgen gemakkelijk een infectie tussen deze plooien en dat wordt niet altijd snel opgemerkt.

L.NAGELS

Katten houden de lengte van hun nagels op peil door te krabben aan dingen. Sommige Siamese katten en hun afstammelingen kunnen hun klauwen niet volledig intrekken en lopen daardoor niet graag op harde vloeren. Ook oudere katten kunnen dit probleem hebben.

Nagels bijknippen

Bij buitenkatten moet je enkel de nagels van de voorpoten bijknippen.

In de nagel is een bloedvat te zien: 'het leven'. Als je hierin knipt, doet dat pijn en begint de nagel te bloeden.

Je kan dit bloeden stoppen met een speciaal product, maar eigenlijk stopt dit snel en vanzelf bij katten. Ontklauwen mag in sommige landen nog gebeuren maar niet bij ons. Het wordt gezien als verminking.

Ingegroeide nagels

Meestal zijn het de 'duimnagels' die ingroeien omdat die de grond niet raken. De nagels slijten niet en groeien in het vlees.

Gebroken nagel

Een gebroken nagel is heel pijnlijk en kan bloeden. De kat zal er veel aan likken en zal manken. Het losse deel van de nagel kan verwijderd worden door het deel stevig vast te pakken en met een draaiende en rukkende beweging los te trekken.

Dierenartsen verdoven de plek door eerst het even te bevriezen.

Onmiddellijk hierna is de pijn gedaan. Als de nagel bloed, kan de dierenarts eventueel een drukverband aanleggen.

Nabehandeling is meestal niet nodig. Eventueel kan je een paar dagen een pijnstiller toedienen onder voorschrift van de dierenarts.

In sommige gevallen kan je een paar dagen een hibiscrub badje geven. Als er toch een ontsteking optreedt, zal de dierenarts antibiotica voorschrijven.

Misvormde tenen en nagels

Katten hebben 5 tenen aan elke voorpoot en 4 aan de achterpoot. Polydactyle katten (ook wel hyperdactyl genoemd) hebben extra tenen aan hun poten. Bij polydactylie zijn er meer dan het normale aantal tenen. Het komt van het Griekse 'poly' dat 'veel' en 'dactylo' dat 'vinger' of 'teen' betekent. Dit komt vooral voor bij de Maine Coon.

Er lijken twee soorten fysieke vormen bij katten te zijn. Dan een is bekend als 'mitten paw' (handschoen- of wantpoot, extra teen aan de duimzijde) en de ander als 'patty feet' of 'snowshoe' (extra teen aan de pinkzijde).

Syndactylie

Een aandoening die wordt veroorzaakt door een gen, bekend als Sp, dat een gespleten voet veroorzaakt;

Bij de Abessijn en de Somali wordt deze afwijking vrij frequent gezien, bij de Blauwe Rus iets minder.

Er treedt een vergroeiing op tussen de teentjes van de kat, meestal van één of beide voorpoten in zeer zeldzame gevallen ook de achterpoten.

Het kan gaan om een verhoorde dubbele of gedraaide nagel, die dan meestal niet kan worden ingetrokken tot tenen die alleen via de vlezige delen vergroeid zijn, ook zwemvliezen genoemd, tot vergroeiingen waarbij de huis, spieren, klauwen en botjes zijn betrokken.

In het meest ernstige geval lijken de voorpootjes op krabscharen met 2 forse tenen die bestaan uit vergroeide tenen. Deze tenen zijn wel functioneel en vaak leren katten ze te gebruiken als scharen om voorwerpen mee te pakken.

De afwijking ontstaat wanneer de cellen tussen de tenen tijdens de ontwikkeling niet pp tijd het signaal krijgen om te stoppen met de celindeling en als gevolg hiervan scheiden de tenen zich niet van elkaar.

Bij vergroeiingen van de vingerkootjes zouden er ook een skeletafwijking aan ten grondslag kunnen liggen.

Verdraaide poten

Zowel bij huiskatten als bij raskatten zijn verdraaide ledematen geconstateerd bij een groot aantal rassen waaronder: Perzen/colorpoints, Exotics, Korat katten, Bengalen, Abessijnen / Somalis, Britse Kortharen, American Shorthairs, Burmezen, Siamezen/Oosters Kortharen en Turkse Vans. Het is niet beperkt tot huiskatten en is ook al opgemerkt bij een in gevangenschap geboren tijgertje waarbij de behandeling gedeeltelijk succesvol was. (De achterpoten blijven blijkbaar zwakker). Verdraaide ledematen zijn ook gevonden bij andere gedomesticeerde dieren, in vee en in dierentuindieren. Vroeg genoeg ontdekt is de aandoening bij vele kittens te behandelen. Wanneer alleen de poten zijn aangetast, is er meer kans om de aandoening te corrigeren.

Echter zelfs na intensieve behandeling, zullen niet alle kittens het redden en moet de katteneigenaar zich daarop voorbereiden. Reddingswerkers en asielbeheerders hebben bovendien nog een probleem met de tijd die een intensieve verzorging met zich meebrengt en de nodige kosten.

Zowel voor- als achterpoten kunnen zijn aangetast. Soms is een enkel ledemaat aangetast (unilateraal) soms, zijn een aantal ledematen aangetast (bilateraal). Daar waar een paar ledematen zijn aangetast kunnen beiden even zwaar zijn aangetast of het ene erger dan het andere. De zwaarte van de aandoening varieert; bijvoorbeeld poten opgekruld onder het lichaam of opzij uit, ledematen stijf en uitgestrekt, achterpoten in de yogahouding, achterpoten die er achterstevoren aan lijken te zitten. Behalve bij radiale hypoplasie (ontbreken of afwijkingen aan het spaakbeen) en verwante aandoeningen ligt de oorzaak bij ontwikkelingsstoornissen en niet bij genetische oorzaken. Het zich ontwikkelde kitten ligt in een te kleine ruimte en de poten worden raar geplaatst. Er is geen ruimte om ze te strekken en pezen en spieren trekken samen doordat ze continue in dezelfde positie liggen.

Een andere oorzaak van misvormde of ontbrekende ledematen is verwurging door de navelstreng. De navelstreng wordt rond een ledemaat gewikkeld en snijdt de bloedtoevoer af. In deze gevallen zal het betreffende ledemaat geheel ontbreken alhoewel er in minder ernstige gevallen nog een stuk van het ledemaat aanwezig is.

Alhoewel er meer dan één kitten aangetast kan zijn, in het bijzonder bij grote nesten waar de baarmoeder dus overbevolkt is, is er geen bewijs dat een poes in latere nesten consequent misvormde kittens op de wereld zet met deze aandoening. Als zij dat al doet is er een kans op een misvormde baarmoeder die de zich ontwikkelde kittens niet de benodigde ruimte geeft of mogelijk een genetische afwijking die de botgroei betreft. In deze gevallen is het steriliseren /castreren de aangewezen oplossing, daar waar mogelijk en moet ook de eigenaar van de kater in kennis gesteld worden in geval het om een recessief gen gaat. Tot op de dag vandaag is niet aangetoond dat het in het geval van verdraaide ledematen om een erfelijke toestand gaat.

Wanneer vroeg geconstateerd, net liefst bij de geboorte of binnen twee dagen, is er een redelijke kans dat de toestand gecorrigeerd kan worden door een combinatie van massage, fysiotherapie, strekken en buigen van de ledematen, warme kompressen om de spieren weer soepel te maken of door te spalken. De dierenarts zal ook vast moeten stellen of het dier gevoel heeft in de aangetaste ledematen. Het kan zijn dat het kitten niet in staat is de ledematen te bewegen omdat de pezen samengetrokken zijn en de spieren onderontwikkeld waardoor de ledemaat op slot zit in een bepaalde positie. Als het kitten de ledemaat niet kan voelen kan er dook zenuwbeschadiging zijn of schade aan de ruggengraat. Dit ook al kan gevolgen hebben op de controle van de staart en de darmen. Dit laatste is pas merkbaar wanneer het kitten oud genoeg is om controle uit te oefenen.

Wanneer de aandoening vroeg wordt behandeld en het kitten zal herstellen is er gewoonlijk al na een paar dagen verbetering te zien. Als de ledematen niet reageren op de behandeling en verdraaid en nutteloos blijven na een paar weken ondanks fysiotherapie en spalken, dan zijn de vooruitzichten slecht. Als er slechts een ledemaat is aangetast valt het amputeren daarvan te overwegen. Wanneer een kitten nog andere ernstige afwijkingen te zien geeft, in het bijzonder van de interne organen dan is inslapen eigenlijk de enige optie zodra deze afwijkingen aan het licht komen.

Een ding is zeker. Hoe langer de tijd tussen geboorte en ontdekking, hoe kleiner de kans op een succesvolle behandeling dankzij atrofiering van de zenuwen en spieren. Dit is in het bijzonder belangrijk in het reddingswerk waar een nest vaak pas wordt gevonden als het al een paar weken oud is. Tegen die tijd zijn de aangetaste ledematen vaak al niet meer te redden.

In het geval van een fokdier wordt de beslissing beïnvloed door zaken als showkwaliteit en toekomstige kwaliteiten als fokdier. De genen kunnen te kostbaar zijn om verloren te laten gaan zonder poging tot redding.

In een reddings situatie, zelfs waar de aandoening vroeg genoeg wordt ontdekt om genezing mogelijk te maken, blijft er de vraag naar mensenkracht, tijd en geld vanwege de dierenartskosten om een behandeling mogelijk te maken. Wanneer er tijd en energie gestoken wordt in één enkel kitten zou dat ten nadele zijn van vele andere die gezond zijn en is dus het inslapen van dit aangetaste kitten een moeilijke maar vaak noodzakelijke beslissing.

Radiale hypoplasie stelt de redder fokker voor andere vraagstukken. In tegenstelling tot verdraaide achterledematen kan hier niet gecorrigeerd worden door middel van spalken en fysiotherapie. Hier gaat het om een overerfde eigenschap. Het individuele kitten zal beoordeeld moeten worden op kwaliteit van elven en indien nodig ingeslapen dienen te worden. De ouderkatten dienen uitgesloten te worden van de fok om deze eigenschap uit de populatie te fokken.

Net als bij de mensen is een goede mondverzorging bij huisdieren van groot belang om het gebit en tandvles een leven lang gezond te houden. Uit onderzoek blijkt dat 70% van de katten rond de leeftijd van twee jaar een tandaandoening heeft.

De mondproblemen beginnen vaak met een ophoping van tandplak, een kleverige laag die continue op de tanden wordt gevormd. Als een behandeling uitblijft, kan de tandplak verkalken tot tandsteen, dat stevig vastzit op de oppervlakte van de tanden. Tandplak en tandsteen kunnen aanleiding geven tot gingivitis of tandvlesontsteking. De tandvlesontsteking is erg pijnlijk voor je kat, zeker tijdens de maaltijden, en kan leiden tot paradontale aandoeningen. Tandplak zorgt er bovendien voor dat de structuren, die de tanden ondersteunen, worden beschadigd, zodat de tanden los komen te zitten. Infecties, ten gevolge van tandaandoeningen, zijn verantwoordelijk voor een slechte adem.

Daarenboven kunnen zich vanuit de infectie bacteriën verspreiden via de bloedbaan van je dier, bacteriën, die zich vervolgens nestelen in vitale organen, zoals het hart, lever en nieren.

Tandaandoeningen bij huisdieren kunnen de volgende oorzaken hebben:

- Slechte mondverzorging

Zonder een goede preventieve zorg kunnen tandplak en tandsteen ontstaan, die kunnen leiden tot gingivitis en paradontale aandoeningen. Er bestaan producten die een enzymatisch complex bevatten, dat ervoor zorgt dat de ontwikkeling van de bacteriën in de mondholte drastisch wordt verminderd, waardoor een bescherming ontstaat tegen schadelijke bacteriën, die een slechte adem en ophoping van tandplak veroorzaken.

- Ras

Te dicht opeen of scheef staande tanden zijn vaker een probleem bij sommige kattenrassen (bijv. Abessijnse en Somalische katten) en kunnen aanleiding geven tot paradontale aandoeningen.

- Voeding

Kleverige voeding kan bij een huisdier leiden tot snellere ophoping van tandplak. Er bestaan brokken die speciaal zijn ontworpen om een bijdrage te leveren aan gebitsverzorging van het dier. Klinische testen hebben uitgewezen dat deze brokken zeer effectief zijn. In vergelijking met andere droogvoerders zijn de brokken groter en vakken niet onmiddellijk uiteen als je kat erop bijt. In plaats daarvan dringt de tand diep in de brok, zodat afzetting van tandplak en andere etensresten van het tandoppervlakte worden verwijderd. Deze voeding is verder een uitgebalanceerde voeding voor dagelijks gebruik, die andere supplementen overbodig maakt.

- Leeftijd

Tandaandoeningen doen zich vaker voor bij dieren die ouder worden.

Hoe herken je de symptomen van tandaandoeningen? Bij jaarlijkse vaccinatie en gezondheidscontroles zal de dierenarts het niet nalaten het gebit van je kat te controleren.

Er zijn verschillende aanwijzingen die erop wijzen dat het dier tandproblemen heeft:

- slechte adem
- de aanwezigheid van geelbruin tandsteen
- rood, gezwollen of bloedend tandvlees
- pijn bij het eten
- krabben aan de mond
- moeizaam kauwen en zelfs verminderde eetlust
- verlies van tanden
- kwijnen

Belangrijk is evenwel op - zelfs als de kat geen van bovenstaande verschijnselen vertoont - het gebit regelmatig te laten controleren door de dierenarts. Sommige problemen zijn niet onmiddellijk te constateren en vooral oudere huisdieren zijn bijzonder vatbaar voor tandaandoeningen.

De dierenarts heeft tandproblemen vastgesteld bij je dier, wat nu?

Afhankelijk van de aard van het tandprobleem zal de dierenarts beslissen tot een routinebehandeling voor het reinigen van het gebit of tot een operatieve ingreep.

In ernstige gevallen zal de dierenarts adviseren om losse of beschadigde tanden te trekken. Maar als er geen specifieke problemen zijn, zal de dierenarts je adviseren het gebit van het dier grondig te laten reinigen en polijsten ten einde de tandplak te verwijderen (net zoals de tandarts bij onszelf dit doet tijdens de halfjaarlijkse controle).

Om ervoor te zorgen dat deze behandeling zo optimaal en veilig verloopt, zal de dierenarts je dier onder verdoving brengen. Na een dergelijke behandeling kan een goede mondhygiëne worden gehandhaafd door een regelmatige reiniging van het gebit.

De dierenarts zal je adviseren op preventieve maatregelen, zoals poetsen, en eventueel een speciale voeding te gebruiken. Bij het poetsen dien je een speciale voor dieren samengestelde tandpasta te gebruiken: over de poetstechniek zal de dierenarts je uitleg verschaffen. In dierenspecialzaken kan je speciale tandenborstels en tandpasta voor katten aanschaffen. Gebruik nooit producten die bedoeld zijn voor mensen op dieren in verband met mondhygiëne.

VOEDING

1.DOEL VAN VOEDING

De voeding heeft drie doelstellingen:

1. Opbouwen en onderhouden:

Dit is vooral de taak van de eiwitten, mineralen, de sporenelementen en de vitamines

2. Energie leveren:

Dit is de taak van vetten en koolhydraten

3. Het voorkomen van ziektes:

Sommige voedingsstoffen worden op zeer gerichte wijze ingezet. Sommige voedingsstoffen kunnen nierziekten voorkomen of problemen met de spijsvertering voorkomen, andere leveren strijd tegen het mechanisme dat ouderdom in gang zet.

Alle voedingsstoffen vervullen een specifieke rol. We kunnen er een vijftigtal onderscheiden.

Voedingsstoffen zijn chemische verbindingen of elementen die in hun basisvorm kunnen worden aangewend bij de voeding van levende cellen (vb sporenelementen) en zonder voorafgaande vertering kunnen worden opgenomen (vb glucose, aminozuren).

Nutriënten bereiken het maagdarmkanaal meestal in de vorm van complexe moleculen die onder invloed van het verteringsproces worden gesplitst en door het organisme in een eenvoudiger structuur worden opgenomen.

A.WATER

Water is de basis van alle leven. Een kat kan hooguit twee dagen zonder drinken. Het lichaam van de kat bestaat voor 2/3 uit water.

De behoefte aan water verschilt enorm en is onder andere afhankelijk of de kat droog- of nat voer krijgt.

B.EIWITTEN: OPBOUW VAN BOTTEN, SPIEREN EN ZENUWSTELSEL

Eiwitten zijn samengesteld uit ketens aminozuren. Sommige van deze aminozuren worden niet door het lichaam aangemaakt, dit zijn de essentiële aminozuren. Deze moeten absoluut aanwezig zijn in de voeding anders kunnen er zich ernstige gezondheidsproblemen voordoen. Het eiwit gehalte van kattenvoeding is van belang maar belangrijker is de kwaliteit van de proteïnen, de biologische waarde. In dat verband spreekt met van goede eiwitten (vis, ei, rood vlees) en matige eiwitten (pezen peesvlies). Als we kijken naar de voor katten essentiële aminozuren dan is arginine heel belangrijk.

Een tekort daaraan leidt er al snel toe dat het dier ammoniak niet meer kan omzetten in ureum, met een levensbedreigende hyperammoniemie (verhoogd gehalte aan ammoniak in het bloed) tot gevolg. Even belangrijk voor katten is taurine. Ook dit moet beslist voorkomen in kattenvoeding, aangezien het dier anders netvliesatrofie en daarmee blindheid riskeert. Inmiddels staat ook vast dat een tekort aan taurine kan leiden tot hartaandoeningen (vb. verwijding van de hartspier) en voortplantingsproblemen.

C.VETTEN

De voornaamste taak van voedingsvetten ligt in het verschaffen van energie, maar ze geven de voeding ook smaak. Voedingsvetten zijn esters van vetzuren en glycerol die een lange of korte keten vormen en veel of weinig verzadigd zijn. Voedingsvetten bepalen de energiewaarde van de voeding.

De essentiële vetzuren kan de kat zelf niet aanmaken en moeten dus zeker in de voeding aanwezig zijn. Hierbij verschilt de kat van de hond: ze heeft behoefte aan linolzuur in haar voeding, maar daarnaast ook aan arachidonzuur (dat zich alleen in dierlijk weefsel bevindt) aangezien de kat zelf onvoldoende beschikt over bepaalde enzymen die betrokken zijn bij de stofwisseling van deze vetzuren.

De omega-6 reeks vinden we in plantaardige oliën en in gevogeltevet Deze vetzuren zijn vooral belangrijk voor een mooie vacht.

De omega-3 reeks die vooral voorkomt in visolie speelt een rol in vele functies; zenuwstelsel, immuunsysteem, integriteit celwanden.

Deze vetten zijn zeer bederfelijk en moeten in de voeding goed beschermd worden door een bepaald procedé.

D.VITAMINEN

We maken een onderscheid tussen vet oplosbare vitaminen (A;D;E;K) en wateroplosbare vitaminen (C en B-complex)

Katten en honden verschillen ook van elkaar als het aankomt op vitamine K. Katten zijn namelijk niet in staat het bètacaroteen in de plantaardige bestanddelen om te zetten in vitamine A.

Bij vitamine D verschilt de kat dan weer van de mens: katten nemen deze vitamine niet op uit UV straling. Om die reden moet het aanbod van de vitaminen A en D voor de kat worden geleverd in de vorm van voedingsmiddelen van dierlijke herkomst. Vooral lever is bijzonder rijk aan deze vitaminen.

2.DE BASIS VOEDINGSBEHOEFTE BIJ DE KAT

A.ONDERHOUDSVOEDING VOOR DE VOLWASSEN KAT

Katten moeten in onbeperkte mate beschikken over drinkwater

Het is de bedoeling om de kat op zijn ideale gewicht te houden, maar de voeding moet ook smakelijk zijn. Een kat heeft meer eiwitten nodig dan de hond. De eiwitbehoefte wordt uitgedrukt in relatie tot de energiewaarde. Bij de katten is dat ongeveer 80 gram / 1000 Kcal metaboliseerbare energie.

Vetten staan in voor het energie aanbod maar zorgen ook voor de smaak in de voeding. Hoe rijker de voeding in vetten, hoe meer de kat ervan eet en hoe groter de kans op overgewicht.

Een vetgehalte van 10% ten opzichte van de hoeveelheid droge stof is ideaal.

De vetstoffen moeten voldoende essentiële vetzuren bevatten.

Een gebrek aan essentiële vetzuren leidt tot vertraagde groei, onvruchtbaarheid, haaruitval, leververvetting en bloedstollingsproblemen.

Koolhydraten in de voeding zijn minder lekker dan vetten, daarom zal een kat minder eten als er veel koolhydraten in de voeding zitten.

Een kaliumgebrek komt tot uiting in groeistoornissen, sloomheid en spierzwakte.

Als een kat een tekort heeft aan magnesium kunnen er zich stuipen en spierzwakte voordoen maar ook groeivertraging en slaapzucht.

Een teveel aan magnesium kan leiden tot de vorming van struvietstenen. Een teveel aan vitamine A is even gevaarlijk als een te weinig eraan.

Een tekort leidt tot voortplantingsproblemen, groeistoornissen, gezichtsproblemen, huidaandoeningen en afnamen van de algehele weerstand.

Een teveel aan gaat gepaard met sloomheid en een verstijving van de gewrichten, dat zelfs kan leiden tot een vergroeiing van de ruggenwervels.

Katten kunnen zelf geen vitamine D aanmaken, het moet dus in de voeding zitten.

Vitamine E levert een strijd tegen alle vrije radicalen, dus veroudering van de cellen en is bevorderlijk voor het immuunsysteem.

B.KOOLHYDRATEN

Koolhydraten staan beter bekend als suikers en zijn vrijwel uitsluitend van plantaardige oorsprong. Men onderscheid energetische en niet energetische koolhydraten.

De laatste omvatten met name voedingsvezels die onontbeerlijk zijn voor de darmpassage.

Energetische koolhydraten bevatten zetmeel en oplosbare suikers zoals lactose (melksuiker). Zetmeel wordt beter verteerbaar door het te koken, maar katten verteren deze stof minder goed dan honden.

Lactose, een oplosbare suiker, wordt door de jonge kat zeer goed verteerd gedurende de zoogperiode omdat het jonge dier daartoe beschikt over een specifieke enzyme werking.

Lactose wordt daarentegen minder goed verwerkt door volwassen katten, voor oudere dieren wordt melk dan ook sterk ontraden.

Niet-energetische koolhydraten zijn vooral de voedingsvezels. Een te groot aanbod kan de opname van bepaalde voedingsmiddelen beperken, een tekort daarentegen kan leiden tot een te snelle voortstuwung van de voeding in de dikke darm met winderigheid tot gevolg.

Zo kan je een zwaarlijvige kat meer vezels geven waardoor de netto-energiewaarde lager wordt en ook de opname van andere voedingsmiddelen wat afneemt. Vezels stillen ook de honger.

Er zijn twee soorten vezels:

- Niet verteerbare vezels:
-maïs, prei, zemelen en bietenpulp, kunnen niet verteerd worden door bacteriën in de dikke darm. Deze zijn vooral belangrijk voor darmpassage.
- Veteerbare vezels:
-bietenpulp, pectine, worden wel verteerd door de darmflora en zorgen ervoor dat deze bacteriën in evenwicht blijven. Deze dragen bij tot de gezondheid van de dikke darm.

Als de voeding te weinig vezels bevat, is er een weinig compacte ontlasting of diarree. Een teveel aan vezels leidt tot een overmatig volume aan uitwerpselen.

De wet schrijft voor dat het gehalte aan ruwe cellulose (= ruwe vezels) moet vermeld staan op de verpakking.

C.MINERALEN

Mineralen bevinden zich slechts in geringe hoeveelheid in het lichaam, maar ze vervullen toch een groot aantal fysiologische functies.

Macro-elementen ontleen hun naam aan het feit dat hun noodzakelijke aanwezigheid wordt uitgedrukt in grammen. Het gaat om calcium, fosfor, natrium, chloor, kalium en magnesium.

Het gehalte aan sporenelementen wordt berekend in aantal milligram.

De ideale kattenvoeding ziet er als volgt uit:

-32% eiwitten

-15% vetten

-3850 metaboliseerde energie (Kcal/kg)

0,1% magnesium

0,18% taurine

6-6,5 pH urine

Ingrediënten: gevogelte, vlees, rijst, maïs, maïsgluten, gevogeltevet, plantaardige vezels, ...

Aanbevolen hoeveelheid:

Gewicht in kg	Min. Gram per dag	Max. gram per dag
2 - 3 kg	30	50
3 - 5 kg	50	75
5 - 7 kg	65	100

D.DRACHT TOT SPEENPERIODE

De draagtijd is bij katten gemiddeld 66 dagen en een worp bestaat uit 3 tot 5 kittens van ongeveer elk 100 gram.

De poes wordt direct na de bevruchting zwaarder. Ongeveer 40 dagen lang bouwt ze reserves op die tegen het einde van de dracht en gedurende de zoogperiode worden ingezet.

De gewichtstoename in de eerste 26 dagen hangt vooral samen met de groei van de foetussen in de baarmoeder. Het is normaal dat het moederdier dan meer voedsel opneemt.

Het is noodzakelijk om de drachtige pies vanaf de achtste week een speciale voeding te gaan geven, die verrijkt is met vetten, teneinde de overlevingskansen van de jongen te vergroten (speciale voeding voor kittens / zogende katten of drachtige katten).

Belangrijk is vooral het taurinegehalte: dit moet minimaal 0,1% zijn in droogvoeding en 0,25% in vochtige voeding.

De voeding mag niet verzurend zijn, aangezien dit de skeletvorming van de foetussen nadelig kan beïnvloeden.

Qua hoeveelheid voeding is het aan te bevelen de dagelijkse portie gedurende de eerste 8 weken wekelijks met 10% te verhogen.

Je moet er wel voor zorgen dat de poes niet te dik wordt, want dit kan leiden tot problemen bij het werpen.

Tijdens de lactatieperiode zal de moederpoes anderhalf tot tweemaal haar eigen gewicht aan melk produceren.

De melk is bij deze diersoort bijzonder rijk aan vetten en eiwitten.

Een poes heeft tijdens de lactatieperiode het dubbele of zelfs drievoudige nodig van de aanbevolen onderhoudsportie.

Na de geboorte moet de moederpoes een energierijke voeding à volonté krijgen. Je kan haar dan een voeding geven die voor kittens geschikt is.

De voeding van de moeder tijdens de dracht heeft invloed op het geboortegewicht en de levensvatbaarheid van de kittens.

Vanaf de geboorte tot aan het spenen bestaat de voeding van het kitten uitsluitend uit moedermelk. De kwaliteit en de kwantiteit hiervan zijn dus bepalende factoren voor de groei en de gezondheid van de kittens.

Hierbij moeten we zowel de voeding van de moeder als de voeding van het kitten onder de aandacht brengen.

De eerste melk die de kittens krijgen is colostrum, die bevat veel antistoffen en beschermt de kittens tegen ziektes.

Kittens komen 10 tot 15 gram per dag aan, ze verdubbelen hun lichaamsgewicht in 10 dagen. Een poes die zoogt heeft een toegenomen voedingsbehoefte. Tijdens de dracht heeft de poes reserves opgebouwd. Aan het begin van de zoogperiode worden deze reserves aangeboord voor het maken van moedermelk.

Omdat het moederorganisme op de eerste plaats gericht is op de productie van melk, begint de poes gewicht te verliezen als zij onvoldoende voeding krijgt;

Dit heeft vervolgens invloed op de kwaliteit van de geproduceerde melk. Een poes die naar believen wordt gevoed tijdens de dracht en de lactatieperiode krijgt haar aanvankelijke gewicht (van voor de dracht) terug op het moment van het spenen (6 a 7 weken na de geboorte van de kittens).

Als de poes gedurende vijf weken voor de geboorte tot aan het einde van de zoogperiode slechts 50% van haar behoeften binnenkrijgt, kan ze wel 33% van haar aanvankelijke gewicht verliezen.

Gevolg van deze ondervoeding van de moeder is op de eerste plaats gebrek aan aandacht voor de kittens, de poes geraakt sneller geïrriteerd als de kittens proberen te zuigen.

Deze verandering in het gedrag van de moeder, in combinatie met de ondervoeding van de kittens door gebrek aan melk brengt de toekomst van het nest in gevaar.

Ondervoeding van de kittens tijdens de zoogperiode kan meerdere oorzaken hebben: ondervoeding van de moeder maar ook onvoldoende lactatie (zeer groot nest, moeder die weinig melk produceert) of onvoldoende voedingen (moeder laat niet voldoende zuigen, teveel kittens, stressvolle en drukke omgeving).

In alle gevallen gaan de kittens hard achteruit. We zien uitdroging, hypoglycemie (een te laag suikergehalte in het bloed), afname van de lichaamstemperatuur en vervolgens zal de dood intreden.

Verschillende verschijnselen verklaren deze achteruitgang:

- De lever van het kitten is nog niet volledig ontwikkeld en kan nog geen suikers leveren. Het kitten is dus afhankelijk van een externe bron van suiker, uit de vertering van lactose, die glucose oplevert. Bij ondervoeding is hypoglycemie onvermijdelijk en kan tot coma leiden.
- De nieren van het kitten zijn bij de geboorte nog onvoldoende ontwikkeld. De pasgeborene kan dus nog niet zelf de toevoer van water en mineralen regelen. Daarom moet hij vaak kleine hoeveelheden drinken. Alle factoren die het zogen beperken, houden het gevaar van snelle uitdroging in.
- Jonge katjes en vooral pasgeborene kittens bezitten nog geen vetreserves die hen in staat stellen het hoofd te bieden aan te lage temperaturen. Ze zijn niet in staat zelf hun lichaamstemperatuur te regelen. Een regelmatige en voldoende inname van melk en de moederlijke zorg tijdens het zogen (likken) en in het nest (warmte van de moeder) zijn stuk voor stuk factoren die noodzakelijk zijn om onderkoeling te voorkomen. De lichaamstemperatuur van de kittens moet steeds gecontroleerd worden, met name als het gewicht van de ene op de andere dag gelijk blijft.

Melk produceren is heel veeleisend. Om een gram in gewicht aan te komen, moet het kitten naar schatting ongeveer 2,7 gram melk innemen. Tijdens de lactatieperiode produceert de moederpoes dus een hoeveelheid melk die overeenkomt met anderhalf à tweemaal haar gewicht. De voedingsbehoeften van de moederpoes die melk geeft, nemen tijdens de lactatieperiode en op grond van het aantal kittens toe, maar niet op proportionele wijze.

De moederpoes moet dus naar believen aangepaste en evenwichtige voeding voorgezet krijgen. Ze moet ook voortdurend over fris drinkwater beschikken. Voeding voor de zogende poes moet rijker zijn dan de voeding voor een poes buiten de voortplantingsperiode. Het moet rijker zijn aan energie (calorieën) en dus verrijkt met vetten, maar ook eiwitten, taurine en mineralen, met name calcium en fosfor. Maar de voedingsbehoeften van de zogende poes zijn zo groot, dat ze zelfs met een aangepaste voeding niet zoveel kan opnemen als ze nodig heeft om al haar behoeften te dekken;

Dus gaat ze uit haar lichaamsreserves putten die ze tijdens de dracht heeft opgebouwd.

Dit is een normaal en niet te mijden verschijnsel, dat echter wel binnen de perken moet blijven.

Als aanknopingspunt geven we aan dat de poes tijdens de dracht ongeveer 40% van haar oorspronkelijk gewicht toeneemt, na de bevalling nog 20% meer weegt dan voor de bevruchting en haar oude gewicht weer terugkrijgt aan het einde van de zoogperiode.

We constateren dat de voedingsconsumptie van de poes gedurende de zoogperiode tot aan het moment waarop de kittens volledig gespeend zijn voortdurend toeneemt. Ook al gaan de kittens steeds minder drinken, de moederpoes moet haar reserves weer aanvullen en de verliezen van de eerste lactatieperiode compenseren.

De lactatie wordt tijdens de dracht voorbereid en wordt na de geboorte beïnvloed door de voedseltoevoer.

Vervangende melk

Bij de moederloze kittens, een groot nest of als de moedermelk niet geschikt is voor consumptie (vb tepelaandoening), kan het nodig zijn om vervangende melk te geven. De voeding door de moeder staat garant voor een zekere groei van de kittens. Als de kittens twee dagen achtereen niet in gewicht aankomen en er geen enkele pathologische stoornis is geconstateerd, kan het zijn dat de moedervoeding ontoereikend is en de kittens niet voldoende melk binnenkrijgen om goed te groeien. In dat geval biedt een aanvulling op de moedervoeding in de vorm van vervangende melk in een zuigfles een goede oplossing om het hele nest door de zoogperiode te helpen.

Criteria voor de keuze van de melk

De keuze van de vervangende melk, ook wel kunstmatige moedermelk genoemd, kan worden gedaan op grond van verschillende criteria:

- De samenstelling van de melk. Het beste is om een soort melk te geven die zo dicht mogelijk in de buurt komt van de moedermelk. De melk van de poes is vrij geconcentreerd en is veel rijker dan koeienmelk, vooral aan eiwitten, vette en mineralen.

Het systeem van het kitten is afgesteld op het verteren van eiwitten, vetten en lactose, die van dierlijke afkomst zijn. Aan de andere kant beschikken kittens nog niet over voldoende enzymen voor de vertering van zetmeel/ We kunnen dus een melk geven die arm is aan zetmeel en in algemenere zit aan ingrediënten van plantaardige afkomst.

- De bereidingswijze van vervangende melk.

verdunden wordt aanbevolen door de fabrikant en geschiedt op basis van de aangeduide samenstelling. Kunstmatige melk wordt doorgaans verkocht in de vorm van poeder, dat aangelengd moet worden met water om er melk van te maken. Afhankelijk van de producten wordt aanbevolen 1 deel poeder op te lossen in 22 of 3 delen water.

- Handig en eenvoudig te reinigen flessen.
De flessen en spenen worden geleverd door de fabrikant.
- Het verkregen resultaat.
Ongetwijfeld het belangrijkste criterium. De kittens moeten regelmatig groeien (voortdurende gewichtstoename) en mogen geen diarree hebben,

3.HYGIËNE EN AANTAL VOEDINGEN

Het aantal voedingen moet regelmatig verdeeld worden over 24 uur. Hoe jonger de kat, hoe vaker hij moet drinken. Zeven voedingen per 24 uur gedurende de eerste week, tot 2 in de zesde week.

Vanaf 30 dagen kunnen we beginnen met het kitten vaste voeding te geven. De hygiëne van de flessenvoedingen moet heel strikt zijn omdat de kittens nog zo kwetsbaar zijn.

Je moet je handen altijd wassen voordat je een flesje klaar maakt. Voordat de flessen met melk worden gevuld, moeten ze goed afgewassen worden en uitgespoeld met heet water. Ze moeten ook regelmatig worden gesteriliseerd.

De melk moet pas klaargemaakt worden, vlak voordat ze wordt gegeven.

De melk best bereid worden met gekookt water dat afgekoeld is tot ongeveer 50°C en dan wordt pas het poeder toegevoegd. De melk wordt gegeven op een temperatuur van 37°C à 38°C.

Bij elke voeding moet een kitten zoveel kunnen drinken dat hij wil en moet hij wel een minimum hoeveelheid drinken.

Bij heel jonge kittens moet de perineum, dit is het gebied tussen de anus en de geslachtsdelen, gestimuleerd worden. Dit imiteert het gedrag van de moeder maar stimuleert ook de stoelgang en urineproductie.

4.HET SPENEN

Het spenen is de overgang van melkvoeding op vast voedsel. Het kitten heeft een steeds grotere voedingsbehoefte terwijl de melkafscheiding bij de moeder rond de 5 à 6 weken na de geboorte begint af te nemen.

De melkvoeding wordt dus onvoldoende om aan alle eisen van het nest te voldoen. Parallel daaraan wordt het kitten groter, zijn spijsverteringskanaal ontwikkelt zich en zijn lichaam richt zich steeds meer op vast voedsel.

Vanaf 4 à 5 weken gaan de kittens belangstelling tonen voor het voer van de moeder. Dit uit zich eerst door het likken van het eten rond de bek van de moeder. Het etensbakje moet breed zijn, met vrij lage randen zodat de kittens bij de voeding kunnen. Als er brokjes worden gegeven, moeten deze klein zijn, eventueel geweekt zodat de kittens ze makkelijker kunnen opnemen.

Als het even kan, moet het voedsel van de moeder tijdens de zoogperiode identiek zijn aan dat van de kittens na het spenen. Zo vermijdt men dat het kitten naast de stress van het spenen nog extra stress oploopt door veranderd voedsel. Zowel voor de moederpoes als voor de kittens is kittenvoeding geschikt.

De keuze van het moment van het spenen hangt af van verschillende criteria.

Sommige hiervan zijn met elkaar in tegenspraak: voor de moeder, vooral in het geval van een groot nest, voorkomt een vroegtijdig spenen dat ze teveel uit haar reserves moet putten; voor de kittens betekent het spenen een enorme stress (verandering van het soort voedsel, loskomen van de moeder) en voor hen is het vroegtijdig spenen niet nodig zolang er melk in voldoende hoeveelheden voorradig is.

Het spenen kan beginnen op het moment dat de kittens minder snel beginnen groeien. De inname van vast voedsel moet gecontroleerd worden en moet vanaf 4 weken regelmatig toenemen.

De kittens zijn gespeend als ze ongeveer 20 gram droog voedsel per dag innemen, ofwel ongeveer 25 gram brokjes of 70 gram blikvoeding, doorgaans rond 6 à 7 weken.

Als de kittens worden grootgebracht met kunstmatige melk moet men de week voordat men de kittens wil spenen het aantal voedingen per dag verminderen (vb van 4 naar 3 zuigflessen) en na elke voeding de kittens een eetbakje met vast voer dat vochtig is gemaakt met kunstmatige moedermelk, aanbieden. Gedurende de week van het spenen, meestal de vijfde week, zet met de kittens voordat ze de fles krijgen eerst vast voer voor. Afhankelijk van het kitten kunnen er dan nog 1 à 2 flessen per dag nodig zijn. Het gewicht van het kitten moet blijven toenemen.

Elke ochtend voor de eerste maaltijd moeten de kittens worden gewogen.

Geleidelijk verhogen we de hoeveelheid voeding die de kittens tussen de maaltijden door voorgezet krijgen, eerst in de vorm van vloeibare pap, vervolgens door de vaste voeding met steeds minder melk te doordrenken en door de melk geleidelijk aan door water te vervangen.

Aan het einde van de week wordt het vaste voedsel uitsluitend met water vochtig gemaakt.

Het spenen moet geleidelijk aan gebeuren maar het mag niet te lang duren.

De voorbereiding gebeurt rond de 4 à 5 weken en het moet helemaal afgerond zijn rond de 7 weken zodat de moederpoes de kans krijgt te herstellen van deze periode.

Om de productie van melk bij de moederpoes te stoppen, is het goed het dier gedurende 24 uur een beperkte hoeveelheid voeding en water voor te zetten.

Het is aangeraden om kittens een voeding te geven met een zetmeelgehalte dat 30% bedraagt van de hoeveelheid droge stof om diarree na het spenen te voorkomen. Deze vorm van diarree is erg riskant, dit kan de groei sterk vertragen en leiden tot uitdroging;

Kittens van 1 tot 4 maanden moeten een speciale voeding krijgen, afgestemd op deze leeftijd. Tijdens deze leeftijd verdwijnt de immuniteit die ze gekregen hebben via de moeder. Deze voeding biedt optimale bescherming. Kittens gaan heel snel eten om de concurrentie voor te zijn. Ze moeten drie tot vijfmaal per dag eten krijgen.

Je vermindert geleidelijk aan de hoeveelheid water die je aan de korrels toevoegt.

Tijdens het spenen moet de voeding heel energierijk zijn: een kitten verbruikt driemaal meer energie per kg lichaamsgewicht dan een volwassen kat.

Een kitten heeft 30 tot 50 gram kittenbrokken per dag nodig.

Tot die leeftijd van 12 weken heeft de kitten een zeer grote energiebehoefte. Nadien neemt dit af omdat het groeitempo daalt.

Kittenbrokken worden gegeven tot de leeftijd van 1 jaar. Kittens hebben een voorkeur voor het eten dat de moederpoes eet.

5. DE VOLWASSEN LEEFTIJD

De kat slaapt 1/3 van zijn tijd, 1/3 besteedt hij aan spelen en het resterende deel wordt besteed aan zichzelf wassen en eten. Als de kat vrij naar buiten kan, jaagt hij graag achter kleine prooien die hij al dan niet opeet. Zelfs huiskatten die niet buiten logen, behouden hun jachtinstinct.

Katten worden erg aangetrokken door bewegende voorwerpen.

Katten die zich uitsluitend met muizen voeden, hebben er 8 tot 10 per dag nodig om aan hun voedingsbehoeften te voldoen. Muizenjacht is niet zo simpel als het lijkt. Jagen vergt veel tijd en dikwijls mislukt het.

Een kat kan goed jagen omdat ze een scherp gehoor heeft, een ontwikkelde reukzin, snorharen die ze kan richten, een scherpe blijk, scherpe nagels en ze kan zeer snel bewegen. Een extra troef is dat ze zich kan verplaatsen zonder veel lawaai te maken.

Spontaan drinkt een kat niet zoveel. Een kat die natvoer krijgt, drinkt weinig tot niets. Een kat drinkt altijd kleine slokjes, wel 10 tot 20 keer per dag. Ze moet steeds fris water ter beschikking hebben.

Oudere katten hebben een andere voedingsbehoefte dan jonge dieren.

Oudere katten zijn gevoeliger voor bepaalde aandoeningen zoals chronische nier insufficiëncie, problemen in en rond de bek, tumoren, degeneratie van bot- en spierweefsel, hart- en vaatziekten en diabetes.

Als een dier ouder wordt is er een toename van vrije radicalen waartegen het dier zich weert met de aanmaak van antioxidanten.

De verdediging wordt minder goed met het ouder worden. Het lichaam kan worden geholpen met een extra aanbod van vitamines E en C.

Vitamine C heeft een heilzame invloed op aandoeningen van de mond en het gebit, terwijl vitamine E een vorming van vrije radicalen afremt en zo de effecten van ouderdom beperkt.

Beide vitamines zijn bevorderlijk voor het immuunsysteem. Je kan oudere dieren beter een energieke voeding geven aangezien de eetlust en de verteringscapaciteit afneemt.

Op oudere leeftijd moet de kat wel minder voedingsstoffen krijgen die urine vetzuren bevatten. Urine vetzuren veroorzaken mee oxalaatstenen, een aandoening waarvoor de oudere kat extra gevoelig is.

6. STERILISATIE OF CASTRATIE

De meeste katten worden gesteriliseerd of gecastreerd.

Sterilisatie veroorzaakt een grotere eetlust maar ook een afname van energiebehoefte. Gesteriliseerde katten moeten ofwel minder voeding krijgen ofwel voeding die minder rijk is aan calorieën om te voorkomen dat ze zwaarlijvig worden.

Een sterilisatie leidt tot een lagere basisbehoefte aan energie en een vergrote eetlust.

Na sterilisatie mag het vetgehalte maximum 10% zijn en een eiwitgehalte van 34%. Dit tot de leeftijd van 7 jaar. Bij de kater raadt men een vetgehalte van maximum 10% aan en een eiwitgehalte van 38%. Vanaf 7 jaar voor de poezen en 4 jaar voor de katers, raadt men een vetgehalte aan van 39%.

Bij oudere katten kan het vetgehalte worden opgevoerd tot 17%. Je begint al een paar weken voor de ingreep met deze voeding te geven.

7. LEVERVERVETTING

Leververvetting ontstaat wanneer er zich in de lever zoveel vetten ophopen dat het de normale functie van dit orgaan belemmert.

De aandoening zien we vooral bij katten tussen 4 en 12 jaar, meer bij katers dan bij poezen, meer na sterilisatie dan bij intacte katten.

De ziekte doet zich voor wanneer een kat met overgewicht niet langer eet.

Een kat kan sterven van de honger voor een volle voerbak. Niet alleen zal de kat vermageren maar ze zal ook spierweefsel verliezen. Na enkele dagen tot weken niet eten houdt de lever plotseling op te functioneren en gaat het dier symptomen van leververvetting vertonen: geel worden, nerveuze verschijnselen, enkele dagen later gevolgd door coma waarna het dier sterft.

Behandeling:

Het dier krijgt onder dwang eten toegediend. Men gebruikt een specifieke vloeibare voeding totdat het dier zijn eetlust herwint.

Ongeveer twee tot drie weken later beginnen de meeste katten spontaan zelf op nieuw te eten.

8.VOEDINGSALLERGIE

Een voedingsallergie wil zeggen dat het lichaam een stof die het als 'vreemd' beoordeelt niet verdraagt, terwijl dezelfde stof door een andere kat gewoon opgenomen wordt.

Het gaat meestal om eiwitten.

Een voedingsallergie uit zich meestal door jeuk aan kop, oren, hals en achterpoten. Dit kan gepaard gaan met spijsverteringsproblemen zoals braken en diarree.

Dergelijke allergieën komen zelden voor en zijn slechts voor 1% verantwoordelijk voor oorzaken van huidaandoeningen.

Je kan een voedingsallergie vaststellen door een eliminatiedieet. Het dier krijgt dan een beperkt aantal ingrediënten te eten zoals geitenvlees of paardenvlees omdat dit meestal niet voorkomt in hun voeding.

Als de symptomen verdwijnen na een paar weken of maanden schakelt men over op een provocatiedieet waarbij men de oorspronkelijke voeding terug aanbiedt. Verschijnen de symptomen opnieuw dan is de voedingsallergie bevestigd.

De behandeling bestaat uit het geven van hypoallergene voeding.

9.DE SMAAKZIN VAN KATTEN

De smaak is de waarneming die wordt ervaren bij de prikkeling van receptoren (sensorcellen) die zich voornamelijk op de tong bevinden maar ook elders in de bek.

Dit stelt het dier in staat de aantrekkelijkheid van het voedingsproduct te beoordelen en om giftig voer te weigeren (giftig voer is vaak bitter).

Deze receptoren bevinden zich op de bovenzijde van de tong, op het gehemelte, het strottenklepje en de keelholte. Op de tong vormen de smaakknoppen zogeheten papillen die in vier soorten te verdelen zijn.

De draadvormige papillen boven op de tong spelen geen rol bij het proeven maar wel bij de tastzin: het dier herkent hiermee de structuur van de voeding.

Daarnaast zijn er paddenstoel-, kelk- en bladvormige papillen.

De hond heeft meer smaakpapillen dan de kat maar minder dan de mens.

Aantal smaakpapillen:

Kat: 473

Hond: 1706

Mens: 9.000

Konijn: 17.000

10.REUKZIN

Een mens heeft 4 cm² reukslijmvlies, een kat 25 m² en een hond 20 tot 170 m². De hersenzone die gebruikt wordt voor de analyse van geuren is bij katten 6x groter dan bij de mens en bij honden 10 to 50x groter.

De kat proeft bijna geen zoet. Een te zure smaak wordt wel afgewezen door de kat. Katten zijn erg gevoelig voor bittere smaken, bitter is een kenmerk van de meeste toxische stoffen.

Neofobie wil zeggen dat een kat een voeding zal weigeren omdat ze de smaak ervan in verband brengt met een onaangename ervaring.

Het is een aversie van bepaalde voedingsproducten.

11.EETGEDRAG

Een kat eet 10 tot 16x per dag maar nooit in volslagen duisternis. De kleine maaltijden duren slechts twee tot drie minuten. Een kat drinkt ongeveer 10x per dag.

12.EIGEN BEREIDING VAN KATTEN ETEN

Vleessoorten:

- Rundsvlees zoals stoofvlees, paardenvlees
> rauw of licht gebakken maar niet gekookt
- Varkensvlees wel goed doorkoken om parasieten te doden
- Gevogeltevlees kan op gelijk welke manier gegevens worden
- Lever: matig omdat dit te veel vitamine A bevat.

Vis

- Opgepast: bevat veel graten
- Vette vis: makreel, sardines, zalm en haring
- Magere vis: kabeljauw, zwarte koolvis, rog, zeebrasem
- Middelvlees: tong, schar en andere platvissen

Eieren

Yoghurt

Granen

- Vezels
- Goed koken > geen gisting in de darm

Groenten

- Goede bron van vezels maar katten eten het niet graag
- Aardappelen: enkel goed gekookt en in pureevorm

Altijd aanvullen met mineralen en vitaminen.

Dagelijkse onderhoudsvorm voor een volwassen kat van 4 kg:

Hoeveelheid per dag	Samenstelling
80 gram	Vlees: rund, paard, magere vis
40 gram	Groenten: sperziebonen, wortel, courgette, komkommer, pompoen
80 gram	Gekookte witte rijst of gekookte pasta
1 koffielepel	Extra mineralen en vitaminen

13.INDUSTRIËLE KATTENVOEDING

A.NAT VOER

- Bevat tussen 70 en 82% water
- Gesteriliseerd in hermetisch gesloten blikken
- Meestal vlees en bijproducten
- Verschillende structuren: puree's, patés en producten met stukjes van uiteenlopende grootte
- Bevat ook granen en groenten
- Wordt verrijkt met mineralen en vitaminen

B.SEMI-MOIST VOER

- 30 tot 60% water
- Ondergeschikte rol op de voedingsmarkt voor katten
- Semi-conserven die zijn gestabiliseerd door toevoeging van conserveermiddel zoals glycerol, propyleenglycol of voedingszuren
- In de vorm van worstjes of gehaktachtige bereidingen
- Dikwijls in de diepvries

C.DROOGVOER

- 7 tot 10% water en 90 tot 93% droge voedingsbestanddelen
- 54,5% van de katten wordt gevoed met droogvoer
- Kent wel een groei van 20% per jaar
- Zeer evenwichtige voeding: bevat meer dan 90% voedzame droge stof
- Droogvoeding is tot 4,7 keer voedzamer dan een even groot gewicht aan blikvoeding
- Gebruikskost ligt lager
- Gemakkelijker in gebruik

Verder maken we een onderscheid in standaardvoeding, een goede basisvoeding voor de kat die we meestal aantreffen in supermarkten.

Verder is er ook nog een premiumvoeding, dit is een hoogwaardige voeding die volledig is afgestemd op de behoeft van de kat. Ze wordt bereid met zorgvuldig geselecteerd grondstoffen van hoge kwaliteit. Premiumvoeding is voornamelijk te koop in dierenspecialzaken.

Dieetvoeding wordt voorgeschreven door de dierenarts en is bedoeld voor de behandeling van bepaalde aandoeningen zoals overgewicht, suikerziekte,...

Deze voeding kenmerkt zich door een verhoogde smakelijkheid om katten tot eten aan te zetten.